ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ · ΛΑΪΚΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ · ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΟ ΕΤΟΣ - ΝΕΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΤΑΞΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

«Αὐτός ὁ καινούργιος ἄνθρωπος θά μπορέση νά νικήση κάθε δρᾶμα κάθε σκοτεινιά, κάθε χάος, πού βρίσκεται μέσα του καί στόν ἐρχομό τῶν νέων καιρῶν, θά συμβολίση τήν ἀρχή μιᾶς καινούργιας ἀναπτύξεως.

Παρόμοιος ἡρωϊσμός τῶν καλυτέρων, σύμφωνα μέ τήν πρωτογενῆ, Ἀρία παράδοσι, μπορεῖ νά διαδραματίση πραγματικά μιά ἐπικλητική λειτουργία: νά ἀποκαταστήση τήν ἀπό αἰῶνες χαλαρωμένη ἐπαφή μεταξύ τοῦ κόσμου καί τοῦ ὑπερκόσμου.

Τότε ἡ μάχη δέν θά εἶναι οὔτε μιά τρομερή σφαγή, οὔτε θά ἔχη τό νόημα ἑνός ἐξαρτημένου ἀπό τή θέλησι τῆς δυνάμεως ἀπαισιόδοξου μέλλοντος, ἀλλά θά εἶναι ἡ ἀπόδειξις τοῦ δικαιώματος καί τῆς ἀποστολῆς ἑνός λαοῦ. Τότε ἡ εἰρήνη δέν θά σημάνη ἕναν καινοούργιο πνιγμό μέσα στήν καθημερινή ἀστική ὁμίχλη, οὔτε τήν ἐναλλαγή τῆς δρώσης στήν μάχη πνευματικῆς τάσεως˙ ἀντιθέτως θά ἔχη τό νόημα τῆς δικῆς της ὁλοκληρώσεως.

Γιά τόν λόγο αὐτό θέλουμε γιά μιά ἀκόμη φορά σήμερα νά κάνουμε δική μας τήν ὁμολογία τῆς πίστεως τῶν ἀρχαίων ὅπως ἐκφράζεται μέ τίς λέξεις:

«Τό αἷμα τῶν ἡρώων εἶναι: ἱερότερο ἀπό τό μελάνι τῶν σοφῶν καί τῆς προσευχῆς τῶν πιστῶν» – κάτι τέτοιο βρίσκεται ἐπίσης στήν βάσι τοῦ παραδοσιακοῦ νοήματος, πού σύμφωνα μ᾽ αὐτόν δροῦν στόν «ἱερό πόλεμο» περισσότερο ἀπό τά μεμονωμένα ἄτομα οἱ πρωτογενεῖς μυστικές δυμάμεις τῆς Φυλῆς.

Αὐτές οἱ δυνάμεις τῶν πηγῶν δημιουργοῦν παγκόσμιες αὐτοκρατορίες καί φέρουν στόν ἄνθρωπο μιά «νικηφόρα εἰρήνη».

JULIUS EVOLA

περιοδικη εκδοσις: χρυση αυγη-

-συντασσεται υπο επιτροπης.

Ὑπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ: Ν. Μιχαλολιάκος.
Ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Κίμων Σαξώνης, Ζωοδ. Πηγῆς 16.
Γραφεῖον Ἀθηνῶν: Ζωοδόχου Πηγῆς 16, 2ος ὄροφος.
Γραφεῖα Θεσ/νίκης: Αιζ. Ἀντωνιάδου 1, 1ος ὄροφος.

ΔΡΧ 40 ΤΕΥΧΟΣ 13ον ΙΑΝ. 1984

«ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ»

Σέ πεῖσμα τῶν ποικιλώνυμων κηρύκων τοῦ διεθνισμοῦ πού ὠρύονται λυσσασμένα πώς πέθανε τό ἔθνος μας όριστικά, καί πώς παγκόσμια ἡ Ἐθνική ἰδέα, εἶναι κάτι τό ξεπερασμένο, ἀναγγέλουμε πώς ὁ 21ος αἰῶνας πού οἱ γενιές μας καλοῦνται νά σφυρηλατήσουν θά εἶναι ὁ «αἰῶνας τῶν Ἐθνῶν», ἡ ἀπαρχή ἑνός νέου, σφριγηλοῦ, μεγαλύτερου καί καθαρότερου πολιτισμοῦ. Κι᾽ αὐτό τό λέμε μέ ἔπαρση, αὐτοπεποίθηση και σαφή ἐπίγνωση τῶν φυσικῶν καί ἱστορικῶν νόμων. Γιατί τό κίνημά μας εἶναι τό μόνο γνήσια ἐπαναστατικό. Ἐμεῖς καί μόνο ἐμεῖς εὐαγγελιζόμαστε τήν «Ἐπανάσταση τοῦ Ἀνθρώπου», μιά ὁλοκληρωτική ἐπανάσταση, μιά πνευματική ἐπανάσταση, μιά ἐπανάσταση ἠθῶν, ΜΙΑ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΨΥΧΩΝ». Τό κίνημά μας εἶναι μιά σύνθεση ζωῆς, ἕνα ἐναρμονισμένο σύνολο Ἐθνικότητας, κοινωνικῆς φροντίδας καί καθημερινῆς ζωῆς. Κι αὐτό γιατί ἡ κοσμοθεωρία μας ἐμπεριέχει ὅλη την κλίμακα τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης, γιατί στήν δραστική της μορφή ἀντιπροσωπεύει ἕνα τρόπο ζωῆς˙ περιλαμβάνει καί δραστηριοποιεῖ κάθε τομέα ὑλικῆς καί πνευματικῆς δραστηριότητας, ἐπιδιώκοντας νά ἀναπλάσει τήν κοινωνία καί τόν ἄνθρωπο μέ βάση τά αἰώνια φυσικά ἐναρμονισμένα ἀρχέτυπα τῆς μοναδικῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ.

Ἀντλοῦμε σάν ἐπαναστατικό κίνημα τόν δυναμισμό μας ἀπό τήν ἐκρηκτική ἰσχύ καθολικῆς ἄρνησης τῆς ἀστικῆς κοινωνίας μέ τίς σάπιες πολιτικές καί κοινωνικές δομές καί τίς ἐκφυλισμένες ἠθικές ἀξίες. Δέν πιστεύουμε στούς ξεφτισμένους καί ἱερούς νόμιμους ἤ ἐθιμικούς θεσμούς μά παράλληλα ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἔντονη ἀνασυγκρότηση καί ἐπαναφορά τῶν θεσμῶν στήν ἀρχική τους ὑγεία. Ἐμεῖς σάν παιδιά τοῦ

μεταπολέμου, γεννημένοι κάτω ἀπό το βρωμερό πατρονάρισμα τῶν 2 ὑπερδυνάμεων, βουτηγμένοι στήν καθημερινή ἀβεβαιότητα τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων ὀρθώνουμε τό ἀνάστημά μας σέ πεῖσμα τῶν καιρῶν σαλπίζοντας τήν ἰδεολογία μας.

Ἐνάντια στόν ψευτοφιλελεύθερο ἀστικό «πολιτισμό» ὀρθώνουμε τήν καθολικά περιεκτική λύση μας τῆς λαϊκῆς φυλετικῆς κοινότητας, ἐνάντια στόν αἰῶνα τῆς ὑπερτροφικῆς ἀτομικότητας καί τοῦ ἐγωιστικοῦ δεβαρυεσισμοῦ κηρύσσουμε τήν ἀναγέννηση τῆς ὁμαδικῆς συνεργασίας, τῆς συλλογικότητας καί τῆς Ἐθνικῆς ἀναδιοργάνωσης.

Πολεμᾶμε ἐνάντια στόν ὑλιστικό θετικισμό τῆς ἐποχῆς μας προσπαθῶντας νά χαλυβδώσουμε τόν ἰδεαλισμό καί τήν θρησκευτικότητα πού ἀπαιτοῦνται γιά νά πορέυθεῖ ὁ πολίτης κι ὁ λαός ὁλόκληρος, στους σκληρούς καί δύσκολους πολύπλοκους δρόμους τῆς ἐξέλιξης μέ πίστη, στόχους και πρότυπα δημιουργίας.

Ἀρνούμαστε ἀποφασιστικά κάθε ὑλιστική παρουσίαση τῆς ἱστορίας καθώς καί τήν ὑλιστική σύνθεση τῆς εὐτυχίας· δέν πιστεύουμε στήν ἐξίσωση «καλοζωία ἴσον εὐτυχία», πού τροποποιεῖ τήν ἀνθρώπινη ὀντότητα σ' ἕνα πρωτόγονο κοπρογόνο ζῶο ἱκανό νά καταβροχθίζει καί νά παχαίνει χωρίς ἰδεώδη, ρίζες καί στόχους. Ὁ οἰκονομικός φιλελευθερισμός πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἀστικός ὑλισμός καί το «ψευδοαντίποδό» του ὁ προλεταριακός ὑλισμός τοῦ Μαρξισμοῦ εἶναι δύο ἐκτρωματικά ὑδροκέφαλα γεννήματα τῆς ὑπερτροφικῆς λογικῆς, αὐτῆς τῆς καλοντυμένης καί σαγηνευτικῆς πληθωρικῆς πόρνης· πού ἀρνιέται πεισματικά μέ σοφισμούς καί ἀτέλειωτες διαλεκτικές ἠλιθιότητες ἤ λογοπαίγνια κάθε ἀριστοκρατία, κάθε ἀξιοκρατία, κάθε ἱεραρχία, κάθε καθῆκον, συντρίβοντας τήν προσωπικότητα καί τό κράτος - ὄργανο τῆς λαϊκῆς-Ἐθνικῆς κοινότητας. Εἴμαστε ὁ ὕστατος φραγμός στά σχέδια τῆς πνευματικῆς ἀνωμαλίας πού ἀπ' τή γαλλική ἐπανάσταση ὥς τά τώρα μέ τήν ἀντιφυσική καί ἠλίθια συνθηματολογία της εἶναι ἡ βασική φιλοσοφία τῶν ὑλιστῶν. Εἴμαστε οἱ μόνοι πολέμιοι τοῦ κόσμου τῶν δικαιωμάτων καί τῶν δικαιολογιῶν τῆς δημοκρατικῆς σοβιετίας καί τοῦ κεφαλαίου, οἱ μόνοι πολέμιοι τῆς σοφιστικῆς ὑπερλογικῆς τοῦ συστήματος μέ τίς λεπτοσυνδεμένες αἰτιοκρατίες πού ἐπαρκεῖ ἕνα ξύσιμο γιά νά τίς κλονίσει ὁδηγώντας τήν Ζωή σέ ἀναρχούμενο σκουπιδότοπο.

Ὑποστηρίζουμε μιά ΝΕΑ ΑΡΧΗ γιά τόν κόσμο, ὑποστηρίζουμε μιά ἀπόλυτα κατηγορηματική καί ἀπεριόριστη ἀντίθεση στόν κόσμο τῆς ὀχλοκρατίας τῆς πλουτοκρατίας καί τῆς μασωνίας. Σ' αὐτόν τόν κόσμο πού θρέφεται μέ τό πύον τοῦ 1789.

Ἐκπροσωποῦμε τήν ἐπανάσταση τῶν νεώτερων γενιῶν. Ἔτσι περήφανοι μποροῦμε νά περικλείσουμε ὁλόκληρη τήν κοσμοθεωρία μας στή λέξη ΝΕΙΟΤΗ. Ἔτσι θά προτιμούσαμε νά τά συντρίψουμε ὅλα προκειμένου νά ξεκινοῦσε μία ζωή πού περνάει ἀπό βδελυρούς δρόμους χωρίς οὔτε ἕνα μικρό κομμάτι καθαροῦ οὐρανοῦ νά ἀχνοφέγγει στόν ὁρίζοντα. Ἡ διαμάχη μας ὅμως μέ τήν παρακμή τοῦ μεταπολέμου δέν εἶναι μόνο πόλεμος γενιῶν ἀλλά καί πόλεμος ἰδεῶν. Κανείς μας δέν θά πέθαινε γιά μιά θέση στό κοινοβούλιο. Εἴμαστε οἱ ἐπαναστάτες κατά τῆς παρακμῆς, προϊόντα τῆς φυσικῆς καί τίμιας ἀντίστασης σέ μιά Ἑλλάδα πού τά ἤθη της σαπίζουν, πού δέν ἔχει πίστη καί κείτεται συφιλιδική, θῦμα στά δόντια τοῦ ξέφρενου ἀτομικισμοῦ, τοῦ φανατισμοῦ καί τῆς ἄγνοιας.

Δέν ἀνεχόμαστε σάν Ἕλληνες μία Πατρίδα πού ἀργά ὁδεύει σέ κουρέλια καί ἐρείπια, πού γεμίζει ἀπό λογῆς-λογῆς ἀποστήματα: ἐρήμωση τῆς ὑπαίθρου, μετανάστευση, ἀστικό ὑδροκεφαλισμό τῶν μεγαλουπόλεων, ἀλκοολισμό, ἀφροδίσια, μιά πατρίδα πού βρωμίζει ἀπό ἐξαθλιωμένες πόλεις γεμάτες Drive-in, πορνογραφήματα, καφετερίες, μπουρδέλα, ἐφημερίδες, Containets, ἐμπορευματικά stock, πολιτικά κόματα καί

φατρίες, νέγρους, πρεζάκηδες καί διεστραμμένους ἐγκληματίες. Μιά Ἀθήνα κέντρο ἀντιπατριωτῶν διανοουμένων, ναρκομανῶν καί ὁμοφυλόφιλων, discoteque, ἀληττοσυμοριῶν ἀπό ἔγχρωμους καί Μοντέρνας (;) «τέχνης».

Ἀφελληνισμένος ἀνούσιος, σκουπιδογεμής καί αὐτοϊκανοποιούμενος κόσμος γεμάτος ἀπό κίναιδους καί ἀπατεῶνες, τό ἀποπαίδι τῆς ἀπάτριδης μπουρζουαζίας· αὐτός εἶναι ὁ σύγχρονος Ἑλληνικός κόσμος κι αὐτόν ζητᾶμε νά πολεμήσουμε ὥς τόν θάνατο. Θά θάψουμε τίς γλυτσιασμένες «ἀρετές», ἀναζήτησεις καί διαστροφές· ὅλα τά δεινά πού ἐξαπέλυσε ἡ Ἑβραιοκρατούμενη μπουρζουαζία διατηρώντας τήν Ἐθνική μας περηφάνεια καί τήν λαϊκή καθαρότητα. ΕΜΕΙΣ κήρυκες μιᾶς ΝΕΑΣ ΗΘΙΚΗΣ.

Στόν καπιταλίστα τραπεζίτη, τόν ζήτουλα πετροδολαρίων καί τόν κρεατέμπορα πού αὐτοχρήζονται κύριοι τοῦ κόσμου καί θέλουν νά ἀποφασίζουν γι' αὐτόν, σύμφωνα μέ τούς νόμους τοῦ τραπεζικοῦ κεφαλαίου, τῆς ἀνάγκης τῶν καυσίμων καί τήν φιλοσοφία τῶν σαλαμιῶν δείχνουμε τήν γροθιά μας. Ἐμεῖς στήν ἐποχή μας εἴμαστε τό ἀλέτρι οἱ ἐργάτες τῆς μεγάλης λαϊκῆς πατριωτικῆς ἰδέας, οἱ ἐλευθερωτές τοῦ λαοῦ δίνοντας τό ἐγερτήριο, ξυπνώντας δίψα ἀντίστασης καί ἀνανέωσης ταυτόχρονα πνευματικῆς, ἠθικῆς, κοινωνικῆς καί πολιτικῆς.

Εἴμαστε ἡ ἐπανάσταση τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος γιατί γιά μᾶς αὐτά τά δύο στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινης ὀντότητας εἶναι ἀχώριστα. Κι αὐτό εἶναι τό σημεῖο ὅπου βρίσκεται ἡ οὐσία τῆς αὐθεντικότητάς μας. Σάν ἀντίθεση στόν «Homo economicus» τοῦ φιλελεύθερου καί μαρξιστικοῦ ὑλισμοῦ ἐπαγγελόμαστε ἕνα Νέο-ἰδεαλισμό πού βάζει τά πράγματα στή θέση τους: τήν πνευματικότητα πάνω ἀπό τόν ὑλισμό.

Ἐκτοπίζοντας τόν ἀπατεωνίσκο μαγαζάτορα τῆς πόλης, τόν φιλελεύθερο καί εἰρηνιστή, καταξιώνουμε τά μαχητικά ἡρωικά πρότυπα τῶν λαϊκῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἔθνους, σάν ἀντίθεση στήν παραγωγή τῆς λογοκρισίας τῆς ἐποχῆς μας ὀρθώνουμε τήν λατρεία τῶν ζωντανῶν αἰσθήσεων, τοῦ συναισθήματος καί τῆς βίας.

Στήν θέση τοῦ ἐκφυλισμένου οἰκόσιτου μαζάνθρωπου, τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ τῆς τσίχλας, τοῦ «πολιτισμένου κτήνους» πού ἀδυνατεῖ νά δημιουργήσει, ζητᾶμε τόν ἄνθρωπο μέ τό γερό κορμί, τήν λατρεία τῆς ὑγείας καί τῆς ὑπαίθριας ζωῆς.

Οἱ ἀληθινές ἐπαναστάσεις δέν εἶναι πολιτικές ἤ οἰκονομικές ἀλλαγές, ἡ Ἀληθινή Ἐπανάσταση εἶναι αὐτή πού τροποποιεῖ ὄχι τήν κρατική μηχανή ἀλλά τήν μυστική ζωή τῶν ψυχῶν μας. Γι' αὐτό τό κίνημά μας εἶναι ἕνα ποιητικό ρεῦμα, μιά στάση τοῦ πνεύματος, ἕνα κρᾶμα πνευματικότητας καί μύησης.

Θεωροῦμε τή ζωή σάν ἀποστολή καί τόν κάθε μας σύντροφο ἕνα σταυροφόρο ἄξιο νά προετοιμαστεῖ καί γιά τήν μεγαλύτερη θυσία. Λατρεύουμε τά παντοτινά ἐθνικά καθήκοντα, τήν αὐτοθυσία καί τίς ἡρωικές ἀρετές, εἴμαστε ἐνάντια στή ζωή τοῦ προβάτου.

Γιατί Ζωή σημαίνει καθῆκον, ἀνύψωση, κατάχτηση, γιατί ἡ ἴδια ἡ Ζωή εἶναι μιά αὐστηρή καί ταυτόχρονα χαρούμενη Θρησκεία. Στό μέσο τῆς ἀπερίγραπτης μετριότητας πού μᾶς περιβάλλει ἀντιπροσωπεύουμε τό θάρρος, τήν μύηση, τήν αὐτοθυσία, καί τήν πειθαρχία, βαδίζοντας στόν δρόμο τῆς ὕπαρξης πού δέν εἶναι ἄλλο τί παρά μιά συνεχής ἀκατάπαυστη μάχη. Δέν ἔχουμε πολιτικό δόγμα μέ την κοινότυπη ἔννοια, ἀλλά μιά ἀποδοχή τοῦ μαχητικοῦ πνεύματος πού δέχεται ὅλους τούς κινδύνους.

Ζητᾶμε νά πυκνώσουν τίς τάξεις μας ὅσοι μποροῦν νά ριψοκινδυνέψουν, ἔχουν αὐτοπεποίθηση, ὁμαδικότητα κι αἴσθηση συλλογικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ Ζωντανή πολιτική μας τῆς ΓΗΣ τοῦ ΑΙΜΑΤΟΣ καί τῆς ΣΑΡΚΑΣ ἐνάντια στήν «πολιτική» τοῦ κοντυλοφόρου τοῦ σάλιου καί τῆς φιλοκουβέντας.

Δύναμη, θέληση, πειθαρχία, ὑπακοή, ἡγεσία, αὐταπάρνηση, νά ἔννοιες ἄξιες γιά

σεβασμό καί σημασιοδότηση μιᾶς Ζωῆς.

Ἕνας ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ θά χτιστεῖ στά ἐρείπια τοῦ ἀρρωστημένου σημερινοῦ, ἀπό μιά πρωτοπορεία πού δέχεται καί προτιμᾶ μιά παρουσία όλο ζωντάνια καί κίνδυνο παρά μιά ἀπουσία ἀποβλακωμένης ἡσυχίας καί μαλθακότητας. Τότε ὁ μπουρζουάδικος τρόπος ζωῆς θά πεθάνει.

Ἡ ἱστορία εἶναι μιά μεγαλειώδης καί σκληρή περιπέτεια, μιά περιπέτεια γιά τήν περιπέτεια, γιά ὅλα ἤ τίποτε. Αὐτή εἶναι ἡ ἄποψή μας πού πηγάζει ἀπό τήν φύση τῆς πεποίθησής μας.

Ἔτσι μέσα ἀπό τίς θέσεις τῆς ἰδεολογίας μας προσφέρεται μιά νέα ἐντυπωσιακή καί σκληρή ἐξήγηση τοῦ κόσμου. Μιά ἐξήγηση πού οἱ ἄνθρωποι εἶχαν καί ἔχουν ἀνάγκη. Ζητᾶμε ἀπό τους Ἄντρες νά ζοῦν σάν ἀθλητές μέ ζωή, ὑγεία κι αἷμα συνημμένα μ' ὅλες τίς ἀρσενικές ἀρετές γιά τήν καταδίκη τοῦ θερμπαλισμοῦ καί τοῦ διανοητισμοῦ τῆς ἐποχῆς.

Ἡ ἄποψή μας ἀντιπροσωπεύει τήν πανευρωπαϊκή ἄνθηση τῆς ἀντίστασης κατά τῶν ὑπερδυνάμεων τοῦ μεταπολέμου.

Ὁ πόλεμος γιά μᾶς εἶναι ἡ οὐσία κάθε ὑπέρτατης ζωῆς, καί ἡ αἰτία κάθε προόδου. Ἔτσι δεχόμαστε αὐτούσια τή ρήση τοῦ ἰσόθεου ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ: «πόλεμος ΠΑΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ». Ἐκεῖ ἀκριβῶς εἶναι καί τό σημεῖο πού μᾶς ξεχωρίζει ἀπό τούς παραδοσιακούς ἐθνικόφρονες, αὐτά τά δισταχτικά κι ἀπρόσωπα ἀνθρωπάρια πού ξέρουν μονάχα ν' ἀμύνονται ὀπισθοχωρώντας, χωρίς ἰδεολογία, μέ κίνητρο τό συμφέρον καί μάλιστα μέ ἠλίθια βρωμόχαρτα πού ὀνομάζουν ψηφοδέλτια ὑποστηρίζοντας ἔτσι ἀποτυχημένους καί βαλτούς ἀρχηγίσκους. Γι' αὐτό ἕνας ὁποιοσδήποτε ἐθνικόφρων καί φερ' εἰπεῖν πατριώτης δέν μπορεῖ νά εἶναι στίς τάξεις μας, γιατί ποτέ δέν εἶναι πρωτοποριακός, δέν ἔχει τίποτε ἀπό τήν βαρβαρική ἁπλότητα τοῦ καινούργιου καί τίποτε ἀπό τήν ἀριστοκρατική ἁπλότητα τοῦ ἀρχαίου.

Τέλος ἐπαναστατοῦμε ἐνάντια στήν μεγαλούπολη-τέρας καί στά μεγάλα βιομηχανικά κέντρα θέλοντας νά τροποποιήσουμε τό περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου δημιουργώντας χώρους ὅπου θά μπορέσει νά βιώσει μιά νέα ζωή. Εἴμαστε μιά ἀντεπανάσταση ἐνάντια στήν Βιομηχανική ἐπανάσταση πού ξερίζωσε τόν ἐλεύθερο ἄνθρωπο ἀπό τήν ἔξοχη φύση καί τόν καθήλωσε δοῦλο τῆς βρωμερῆς τσιμεντούπολης.

Κηρύσσουμε τήν ὑπεροχή τοῦ 21ου αἰῶνα μέ τό στάδιο καί τήν ὕπαιθρο πάνω στόν 20ο τοῦ BAR καί τῆς disco.

Γι αὐτούς ἀκριβῶς τούς λόγους εἴμαστε οἱ μόνοι γνήσιοι περιβαλοντιστές καί οἰκολόγοι. Στήν ἐπιθυμία μας νά ἀνανεώσουμε τόν δεσμό ἀνθρώπου-φύσης σώζοντάς τον ἀπό ἕνα ἀργό θάνατο καί φυσικό ἐκφυλισμό προφυλάσσοντας τίς ἀργέγονες ἀρετές του καί τό φυσικό του περιβάλλον ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπιζητοῦμε τήν ἄρτια τεχνική πρόοδο καί τήν λεγόμενη βιομηχανική ἀνάπτυξη μέ τήν ἀναγκαία καί πρωταρχική προστασία τῆς φύσης. Γιά ἕνα κόσμο ὅπου θ' ἀνθίσει ἕνας πολιτισμός ἄξιος τοῦ ἑλληνικοῦ φωτός καί τῆς προγονικῆς ἱστορίας. Ἕνας πολιτισμός σύγχρονος, γεμᾶτος δικαιοσύνη πνευματικότητα καί ἀθλητισμό. Ὁ νέος Ἐθνικοσοσιαλιστικός πολιτισμός τῆς Μεγάλης Ἑλλάδας στήν Ἑνωμένη Εὐρώπη.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 83 / 88

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΚΩΝΣΤΑΣ

«Δέν θά εὕρητε εἰς τούς ἑβραίους παρά ἕνα λαόν ἀμαθῆ καί βάρβαρον ὅστις συνενώνει ἀπό πολλοῦ τήν πλέον αἰσχράν φιλαργυρίαν, τήν ἀπεχθῆ δεισιδαιμονίαν μέ τό ἀκατανίκητον μῖσος δι' ὅλους τούς λαούς πού τούς ἀνέχονται νά πλουτίζουν. Εἶναι ὁ πλέον μισητός καί αἰσχρός λαός, ὅστις τολμᾶ νά ἐπεκτείνη τό ἀδιάλλακτόν του μῖσος ἐναντίον ὅλων τῶν Ἐθνῶν, νά ἐξεγείρεται ἐναντίον τῶν Κυρίων του, πάντοτε δεισιδαίμων, πάντοτε ἄπληστος εἰς βάρος τῶν ἀγαθῶν τῶν ἄλλων, πάντοτε βάρβαρος. Οἱ ἑβραῖοι εἶναι ἑρπετά κατά τάς δυστυχίας των καί αὐθάδεις κατά τάς εὐτυχίας των».

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

ALFRED ROSENBERG

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ XX ΑΙΩΝΟΣ

Παραμένει ἀκόμη ἀβέβαιο˙ τό ποῦ βρισκόταν ἡ ἀρχική πατρίδα τῆς Βορείας (nordic) φυλῆς. Ὅπως οἱ νοσιοάτλαντες συνωστίζονταν πρός τήν Ἀφρική καί τήν μεσημβρινή Ἀσία, ἔτσι οἱ Βορειοάτλαντες θά ἔπρεπε νά ἔφεραν τόν ἡλιακό θεό ἀπό τήν Εὐρώπη στήν Βόρειο Ἀσία μέχρι τούς Σουμερίους, τῶν ὁποίων ὁ ὑπολογισμός τῶν χρόνων ἄρχιζε μέ τό χειμερινό ἡλιοστάσιο! Πρόσφατες ἔρευνες στήν Ἰσλανδία καί τή Σκωτία κάνουν νά φαίνεται πιθανή μία μετανάστευση τῆς πρώτης παλαιολιθικῆς περιόδου. Ἀκόμη, τό ἀρχαῖο ἰρλανδικό ἰδεῶδες τῆς ὀμορφιᾶς ἦταν τό δέρμα τό λευκό σάν γάλα καί τά ξανθά μαλλιά, ἰδεῶδες πού ἐν τούτοις ἔπαυσε νά ἰσχύη ἀπό τήν προώθηση μιᾶς φυλῆς μέ σκοῦρο δέρμα καί σφαιρικό κρανίο. Ἐάν μποροῦν νά προβληματίζουν ἀκόμη πολλά ἄλλα πράγματα, μόνο μία μελλοντική ἔρευνα θά μπορέση νά καθορίση ἄν τά πιό ἀρχαῖα σύμβολα τῆς λατρείας, οἱ πρῶτες ζωγραφιές στά βράχια, τῆς λιθίνης ἐποχῆς ὑπῆρξαν καί ἡ βάση τῆς γραμμικῆς αἰγυπτιακῆς γραφῆς, ἄν σέ αὐτόν τόν «ἀτλαντικό» συμβολισμό ἀναδύονται σάν πρώτη αἰτία τους, ἄλλες

γραφές τῆς γῆς. Τό ἀποτέλεσμα ὅμως μιᾶς τέτοιας ἔρευνας δέν μπορεῖ νά ἀλλάξη τίποτα ἀπό τό μεγάλο γεγονός, ὅτι ἡ «αἴσθηση τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου» ἀκτινοβόλησε ἀπό τόν Βορρᾶ σέ ὅλη τή γῆ, φερμένη ἀπό μία φυλή μέ ξανθά μαλλιά καί γαλανά μάτια, πού σέ πολλαπλά μεγάλα κύματα στερέωσε τό πνευματικό πρόσωπο τοῦ κόσμου καί τό ἔκανε ἀκόμη καί ὅπου θά ἔπρεπε νά δύση. Θά ὀνομάσουμε αὐτές τίς μεταναστευτικές περιόδους κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο: Ἡ μετανάστευση, ἡ τυλιγμένη ἀπό τόν θρῦλο, τῶν Ἀτλάντων στήν Β. Ἀφρική. Αὐτή τῶν Ἀρίων πρός τήν Περσία καί Ἰνδία, ἀκολουθούμενη ἀπό Δωριεῖς, Μακεδόνες, Λατίνους.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ 20ου Αἰῶνος

Ὅταν τό πρῶτο μεγάλο κῦμα βορείου (nordic) αἵματος ἔσκασε ἐπάνω στίς κορυφές τῶν ἰνδικῶν βουνῶν, εἶχε προηγουμένως περάσει πάνω ἀπό διάφορες ξένες καί ἐχθρικές φυλές. Σχεδόν ἀσυνείδητα, οἱ «Ἰνδοί» διαχωρίστηκαν ἀπό τό ξένο στοιχεῖο, τό σκοτεινό, πού παρουσιαζόταν στά μάτια τους.

Ἐπακόλουθο αὐτῆς τῆς φυσικά σοφῆς ἀμύνης, ἦταν ἡ ὀργάνωση τῆς κοινωνίας μέ βάση τίς κάστες. Οἱ ἀνοιχτόχρωμοι Ἄριας ἁρπάχτηκαν συνειδητά ἀπό διάκριτα φαινομενικά χαρακτηριστικά καί ἔσκαψαν μιάν ἄβυσσο μεταξύ αὐτῶν, ὡς κατακτητῶν καί τῶν σκουρόχρωμων μορφῶν τοῦ Ἰνδοστάν. Σύμφωνα μέ αὐτήν τήν διάκριση μεταξύ αἵματος καί αἵματος, οἱ Ἄριοι σχημάτισαν μία εἰκόνα τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία οὔτε καί σήμερα μπορεῖ νά ξεπεραστεῖ σέ βάθος καί ἔκταση ἀπό καμμία φιλοσοφία, ἔστω καί μετά ἀπό μακρές ἀντιθέσεις μέ τίς συνεχῶς παρεμβαλλόμενες ἀντιλήψεις τῶν ἰθαγενῶν κατωτέρων φυλῶν. Ἡ περίοδος, γιά παράδειγμα, πού παρεμβάλλεται μεταξύ τῶν ἡρωϊκῶν ἐπῶν τῶν Βέδας καί τῶν Οὐπανισάντ, ἀντιστοιχεῖ μέ μιά ἐξάπλωση καί τήν ἴδια στιγμή μία μάχη ἐναντίον τῆς μαγείας καί ἑνός φτηνοῦ ἐκστασιασμοῦ. Ἀρχίζει νά διεισδύει διαβρώνοντας τήν οὐσία τῆς θυσίας, πού ἔχει ἡ ἐπίκληση πνευμάτων καί θεῶν. Ἀκόμα καί ὁ ἱερεύς, πού κραδαίνοντας τήν κουτάλα συμπυκνώνει τόν πολτό γιά τήν θυσία, ὑποκύπτει σ' αὐτές τίς μαγικές ἀντιλήψεις. Κάθε χειρονομία καί κάθε κίνηση ἀποκτοῦν μιά «αἴσθηση» μυστηριώδη. Παρεμβάλλεται, ὅπως τονίζει ὁ Deussen, μεταξύ τῆς μυθολογικῆς καί τῆς φιλοσοφικῆς περιόδου, μία τελετουργική. Ἡ προσευχή, ἀρχικά μόνον δυνατή ἀνύψωση τοῦ πνεύματος (τοῦ αὐθεντικοῦ Βραχμάν), γίνεται μαγική πράξη πού κατορθώνει νά φθάση στόν ἀρχηγό τῶν θεῶν καί τῶν δαιμόνων.

Μέσα σ' αὐτή τήν διεργασία τῆς ἀποτελματώσεως ξεπροβάλλει παρεμβαίνοντάς μέ τήν φωτεινότητα του, τό δόγμα τοῦ Ἀτμάν. Δέν πρόκειται γιά μιά ψυχολογική ἐξέλιξη, πού θά ἦταν ἄλλωστε ὁλωσδιόλου ἀνεξήγητη (οὔτε καί ὁ Deussen ἐπιζητᾶ μίαν ἐξήγηση), ἀλλά γιά μία ἀφύπνιση τοῦ Ἀρίου πνεύματος σέ ἀντιπαράθεση τῶν δεισιδαιμονικο-μαγικῶν ἰδεῶν τῶν ὑποταγμένων μή Ἀρίων λαῶν. Ἡ ἄποψη αὐτή γίνεται ἀπ' εὐθείας θεβαιότητα, ὅταν καθορίζεται ὅτι ἡ μεγάλη διδασκαλία τῆς ἴδιας τῆς ἀξίας τοῦ πνευματικοῦ ὄντος, προπαγανδίζεται ἀπό τίς βασιλικές αὐλές, χωρίς καμμία μαγεία ἤ δαιμονισμό, ἔχοντας σάν σημεῖο ἐκκινήσεως τήν κάστα τῶν πολεμιστῶν. Ἄν καί οἱ Βραχμάνες ἔγιναν ἀργότερα οἱ διδάσκαλοι τῶν νέων ἰδεῶν τῆς οὐσιαστικῆς ταυτότητας τῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου, μέ τήν ἀτομική ψυχή, δέν μπόρεσαν νά κρύψουν τήν πραγματική προέλευση τῆς νέας διδασκαλίας, ὥστε ἔτσι συμβαίνει ὁ βασιλεύς Ἀγιατασάτρου νά μυῆ στίς διδασκαλίες τοῦ Ἄτμαν τόν Βραχμάνο Γκάργκυα Μπάλακι, ὁ Θεός τοῦ πολέμου Σανατακουμάρα καθοδηγεῖ γιά τά ἴδια τόν Βραχμάνο Ναράντα, ὅπως καί ὁ Βασιλεύς Πραβαχάνα Γιαϊβάλι τόν Βραχμάνο Ἀρούνι. Χάρις σ' αὐτήν τήν ἀριστοκρατική ἐνδοσκόπηση, ἡ μαγικο-θυσιαστική λατρεία, μία μή ἄρια λατρεία ἐξαφανίζεται ἀπό τότε, γιά νά μεταφερθεῖ ἐκ νέου, ἀλλά ἀρκετά ἀργότερα, μέ τήν εὐκαιρία τῆς φυλετικῆς παρακμῆς, μεταξύ τῶν Κσάτρυας τῆς Ἰνδίας.

Σάν γεννημένος κύριος, ὁ Ἰνδός αἰσθανόταν τήν ἴδια του τήν ψυχή νά ἐκτείνεται μέχρι τήν ζωτική πνοή πού ὑπερχειλίζει τό σύμπαν ὁλόκληρο καί ἀντίστροφα ἀντιλαμβάνεται τήν παγκόσμια ἀναπνοή νά λειτουργῆ στό ἴδιο του τό στῆθος σάν τό ἴδιο τό ἐγώ του.

Ἡ ξένη σ' αὐτόν πλούσια φύση, δωρήτρια σχεδόν κάθε πράγματος (Σ. Μετ. ἀφοῦ ὁ Ἄριος στήν Ἰνδία δέν βρίσκεται στό οἰκεῖο του παγωμένο, ἄγονο περιβάλλον, κατά τόν A.R.), δέν μποροῦσε νά τόν ἀποτρέψη ἀπό αὐτήν τήν μεταφυσική ἐμβάθυνση. Ἡ δραστήρια ζωή, πού ἐζητεῖτο, ἀπό τούς ἀρχαίους διδασκάλους τῶν Οὐπανισάντ, σάν ἀναπόφευκτη προϋπόθεση ἀκόμη καί ἀπό τούς ἀπομονωμένους ἀπ' τόν κόσμο στοχαστές, χανόταν ὅλο καί πιό πολύ μπροστά στόν ταξιδιώτη τοῦ σύμπαντος τῆς ψυχῆς καί αὐτός ὁ δρόμος ἀπό τήν πολυχρωμία στό ἄσπρο φῶς τῆς γνώσεως ὁδήγησε στήν πιό μεγαλόπρεπη ἀπόπειρα ξεπεράσματος τῆς φύσεως μέσω τοῦ λογικοῦ. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πολλοί Ἰνδοί, σάν προσωπικότητες ἀτομικές καί ἀριστοκρατικές, πραγματοποίησαν αὐτή τήν ὑπέρβαση. Ἀλλά στούς νεώτερους ἔμεινε μόνο ἡ διδασκαλία καί ὄχι πιά ἡ ζῶσα φυλετική εἰσαγωγή της. Μετά ἀπό σύντομο διάστημα παύει νά συμπεριλαμβάνεται ἡ ἀντίληψη τοῦ χρώματος καί τοῦ αἵμα-

τος τῆς «Βάρνα», πού σήμερα σάν ἐπαγγελματική, τεχνική ταξινόμηση, ἀντιπροσωπεύει τό ἀπαισιώτερο καταγέλασμα τῆς πιό σοφῆς σκέψεως στήν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ὁ ὄψιμος Ἰνδός δέν ἐγνώριζε αἷμα, ἐγώ καί ὅλον, μόνον τίς δύο τελευταῖες ἀλήθειες. Καί χάθηκε στήν προσπάθεια νά θεωρήσῃ μόνο τό Ἐγώ. Ἀπό μιά αἱμομιξία, τά παράγωγα τῆς ὁποίας σήμερα, σάν δυστυχισμένοι μπάσταρδοι, ζητᾶνε ἀπό τά νερά τοῦ Γάγγη μία θεραπεία γιά τήν δύσμορφη ὕπαρξή τους.

Ὁ Ἰνδός μονιστής προσπαθοῦσε, ἀφοῦ εἶχε «ξεπεράσει» τήν ἰδεώδη πολικότητα Ἐγώ-Ὅλον μέσω μιᾶς ἀποφάσεως τῆς λογικῆς ὑπέρ ἑνός ἀπό τά δύο μέρη, νά ἐκμηδενίσῃ τίς ἀντιθέσεις πού ξεπηδοῦν ἀπό τά δύο μέρη καί τοποθετώντάς τες πολωμένα νά παραβιάσῃ τήν ἐλευθερία μέσω τῆς Φύσεως, τήν Φύση μέσω τῆς ἐλευθερίας. Εἶχε μάλιστα τήν τάση νά θεωρήσῃ τήν φυλή καί τήν προσωπικότητα, τουλάχιστον ὅσον εἶναι ἀπορροφημένες στήν πιό ψηλή ἀντίληψη, σάν μή ὑπάρχουσες στήν πραγματικότητα. Ὁ πνευματικός μονιστής ὄψιμος - Ἰνδός, βλέπει ἄρα τήν Φύση σάν νά ἦταν κάτι τό μή πραγματικό, σάν ἕνα κακό ὄνειρο. Ἡ μοναδική ἀληθινή πραγματικότητα εἶναι γι' αὐτόν ἡ ψυχή τοῦ κόσμου (τό Βράχμα) στήν αἰωνία του ἐπιστροφή στήν ἀτομική ψυχή (στό Ἄτμαν). Μέ τήν ἐξάλειψη τῆς φύσεως ἀπ' τήν ἄλλη πλευρά, καί ἡ πρώτη καθαρή ἀναπαράσταση καί ἡ ἀντίληψις τῆς φυλῆς, γίνονται ὅλο καί πιό ἀβέβαια. Ὥστε κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἡ δογματικο-φιλοσοφική γνώση διώχνει τό ἔνστικτο ἀπό τό ἴδιο του τό ἔδαφος. Ἄν ἡ ψυχή τοῦ κόσμου εἶναι τό μόνο ὑπαρκτό πράγμα καί ἄν τό Ἄτμαν εἶναι ἕνα οὐσιαστικά μέ αὐτήν, ἐξαφανίζεται τήν ἴδια στιγμή ἡ ἀξία τῆς προσωπικότητος. Φτάνουμε ἔτσι στό ἄμορφο Ἕνα-Ὅλον.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἡ Ἰνδία ἔπαυσε νά εἶναι πιά δημιουργική. Παθαίνει ἀρτηριοσκλήρωση, διαχέεται ἀπό τό ξένο σκοτεινόχρωμο αἷμα τῆς Σούντρα, θεωρούμενο πιά σάν ἰσοδύναμος φορέας τοῦ Ἄτμαν, καταστρέφει τήν ἀρχική ἀντίληψη τῆς κάστας σάν φυλῆς καί ἀρχίζει τό μπαστάρδεμα. Ἀρχίζουν νά εὐδοκιμοῦν οἱ φαλλικές καί ὀφικές λατρεῖες τῶν ἰθαγενῶν, οἱ συμβολικές ἐκφράσεις τοῦ Σίβα μέ τά ἑκατό χέρια ὑλικοποιοῦνται πλαστικά, ἀναδύεται μία νόθος τέχνη ὅμοια μέ ἐπικίνδυνα φυτά τοῦ παρθένου δάσους. Μόνο στίς βασιλικές αὐλές ἀνθίζει μέχρι τούς μετέπειτα καιρούς τό ἀρχαῖο ἡρωϊκό ἔπος, ἀντηχεῖ ἡ λυρική τέχνη ἑνός Καλιντάσα καί ἄλλων μεγάλων ποιητῶν, ἀγνώστων στό πλατύ κοινό. Ἕνας Κανκάρα ἀποπειρᾶται μία ἀνανέωση τῆς ἰνδικῆς φιλοσοφίας. Ἀλλά μάταια. Ἐξ αἰτίας μιᾶς ὑπερβολικά εὐρείας ἐμπνεύσεως, ἐξερράγησαν οἱ ἀρτηρίες τοῦ φυλετικοῦ σώματος καί ξεχύθηκε αἷμα ἰνδοάριο, διαχέεται καί λιπαίνει μόνον ἐν μέρει τήν σκοτεινή ἰνδική ἤπειρο, τό καταπίνει καί ἀφήνει σάν κληρονομιά γιά τή ζωή μόνον ἕναν τεχνικο-φιλοσοφικό, πειθαρχημένο διακανονισμό, πού στήν πιό ὄψιμη ἀνόητη παραμόρφωση κυριαρχεῖ στήν σύγχρονη ἰνδική ζωή.

Ἐμεῖς δέν θά βεβαιώσουμε μέ ἀδιαλλαξία ὅτι ὁ Ἰνδός εἶχε πρῶτα ἀρνηθεῖ τή φυλή του, ὕστερα τήν προσωπικότητα του ἤ ἀντίστροφα. Μᾶλλον πρόκειται ἐδῶ γιά μία φιλοσοφική διεργασία, πού στόν ζῆλο της νά ξεπεράσῃ, μέ ὁποιοδήποτε τρόπο, τό φαινόμενο τοῦ δυϊσμοῦ, ἐξαφάνισε τήν ἴδια στιγμή ἀκόμη καί τίς κατώτερες βαθμίδες, πού μέ τή σειρά τους καθωρίζονταν ἀπό τίς ὕπατες πολικότητες.

Παρατηρούμενη ἀπό ἔξω, ἡ φιλοσοφική γνώση τῆς Ἰνδίας τῆς μεγάλης ταυτότητας Ἀτμάν - Βράχμαν, προηγήθηκε τῆς φυλετικῆς παρακμῆς. Σέ ἄλλες χῶρες αὐτή ἡ παρακμή δέν ἔλαβε χώρα μετά τήν παγίωση μιᾶς φιλοσοφικῆς ἰδέας, ἀλλά εἶναι ἀντίθετα τό ἐπακόλουθο μιᾶς ἐπίμονης ἀναμίξεως δύο ἤ περισσότερων ἀντιθετικῶν φυλῶν, τῶν ὁποίων τό δυναμικό μέσα σ' αὐτή τή διεργασία δέν μεγεθύνεται οὔτε ὁλοκληρώνεται, ἀλλά ἐκμηδενίζεται ἀμοιβαῖα. Τό Ἰράν δοκιμάζει ἀπό τόν 6ο αἰώνα τήν ἐξάπλωση τῶν Ἀρίων Περσῶν. Κάτω ἀπό τόν Ἀργιάνα γεννιέται ἕνας ἔξοχος θρησκευτικός διδάσκαλος, μία ἀπό τίς μεγαλύτερες προσωπικότητες τῆς ἰνδοευρωπαϊκῆς ἱστορίας: ὁ Σπιτάμα (Ζαρατούστρας). Ἀνήσυχος γιά τό πεπρωμένο τῆς Ἀρίας μειοψηφίας, συλλαμβάνει

καί αὐτός μία ἰδέα, πού μόνο σήμερα ἐμφανίζεται ξανά στή ζωή τῆς βόρειας (nordic) Δύσεως. Τήν ἰδέα τῆς φυλετικῆς προστασίας, τήν ἀναγκαιότητα τῶν γάμων σύμφωνα μέ τή καταγωγή. Ἐπειδή ὅμως ἡ κυρίαρχη τάξη τῶν Ἀρίων κατοικοῦσε διεσπαρμένη, ὁ Ζαρατούστρας ἀπέβλεψε, πάνω ἀπό αὐτές τίς ἀνάγκες, καί σέ μιά κοινότητα συναισθημάτων ἰδεολογικά δεμένη: ὁ Ἄχουρα Μάζντα, ὁ αἰώνιος θεός τοῦ φωτός, ἀνυψώνεται σέ κοσμική ἰδέα σάν θεϊκός προστάτης τῆς Ἀρίας φυλῆς. Αὐτός δέν ἔχει κατοικία (ὅπως ἡ Ἀνατολή ἀπαιτοῦσε γιά τίς δικές της θεότητες καί ὅπως ἡ Ρώμη συνέχισε νά ἀπαιτεῖ), αὐτός εἶναι ἁπλούστατα ἡ «Θεία Σοφία», ἡ τελειότητα καί ἡ ἀθανασία καθεαυτή. Τοῦ ἀντιτίθεται σάν ἐχθρός ὁ σκοτεινός Ἀγκρομαϋνιού καί παλεύει μαζί του γιά τήν κυριαρχία τοῦ κόσμου. Ἐδῶ ὑπεισέρχεται μία σκέψη τοῦ Ζαρατούστρα, πού εἶναι αὐθεντικά Βόρεια (nordic) καί Ἀρία: σ' αὐτόν τόν ἀγώνα ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά παλέψῃ στό πλευρό τοῦ Ἄχουρα Μάζντα, ὅπως ἀκριβῶς οἱ Ἄϊνχέριερ (Σ. Μετ. ἥρωες πού ἔπεσαν στή μάχη), ἀγωνίζονται γιά τόν Ὄντιν καί τή Βαλχάλλα ἐναντίον τοῦ λύκου τοῦ Φένρις καί τοῦ φιδιοῦ τοῦ Μίτγκαρντ.

Ὁ ἄνθρωπος δέν πρέπει ἑπομένως νά χάνεται μέσα στόν ἀσκητισμό καί τή θεωρία, ἀπομακρυσμένος καί ἀποκομμένος ἀπ' τόν κόσμο, ἀλλά πρέπει νά αἰσθάνεται τόν ἑαυτό του σάν ἕνα μαχόμενο φορέα μιᾶς ἰδέας πού συντηρεῖ τόν κόσμο, γιά νά ἀφυπνίσῃ καί νά ἀσκήσῃ ὅλες τίς δημιουργικές δυνάμεις τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἑπομένως πάντα στήν ὑπηρεσία τοῦ Ὑπερτάτου, εἴτε εἶναι στοχαστής καί φιλόσοφος, εἴτε ὅταν κάνει γόνιμη μιά ἔρημο. Ὁπουδήποτε πηγαίνει ἤ στέκεται, ὁ ἄνθρωπος ὑπηρετεῖ μία δημιουργική ἀρχή. Ὅταν σπέρνει καί θερίζει, ὅταν μένει πιστός καί ὅταν κάθε σφίξιμο τοῦ χεριοῦ σημαίνει ἀπαράβατο λόγο. Ἡ Vendidat ἐκφράζει ὅ,τι στόν κόσμο εἶναι μεγαλόπρεπο καί ὑπέροχο: «Ὅποιος σπέρνει στάρι, σπέρνει ἁγιότητα». Γύρω ἀπό τόν ἄνθρωπο πού ἀγωνίζεται, τοποθετοῦνται, ὅμως, τό Κακό καί ὁ Πειρασμός. Γιά νά τά ἀντιμετωπίσῃ μέ ἐπιτυχία, ὁ Ζαρατούστρας ἐπικαλεῖται τό Ἄριο αἷμα: αὐτό δένει κάθε Πέρση στήν ὑπηρεσία τοῦ φωτεινοῦ Θεοῦ. Μετά τόν θάνατο τό Καλό καί τό Κακό διαχωρίζονται γιά πάντα. Σέ μία βίαιη διαμάχη ὁ Ἄχουρα Μάζντα νικᾶ τότε τόν Ἀγκρομαϋνιού καί ἐγκαθιδρύει τό βασίλειο του τῆς εἰρήνης. Ἀπό αὐτήν τήν μεγάλη θρησκευτική ποίηση ἄντλησαν οἱ Πέρσες, κάποτε, τήν δύναμή τους. Ὅταν ὅμως, παρά αὐτήν τήν προσπάθεια, δέν μπόρεσε νά ἀποφευχθῇ ἡ ἀπορρόφηση τοῦ Ἀρίου αἵματος μέσα στό Ἀσιατικό καί ἡ μεγάλη αὐτοκρατορία τῶν Περσῶν κατέρρευσε, τό πνεῦμα τοῦ Ζαρατούστρα καί ὁ μῦθος του συνέχισαν νά ἐνεργοῦν σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἀπό τόν Ἀγκρομαϋνιού παίρνει ὁ Ἰουδαϊσμός τόν Σατανά του, ἀπό τήν φυσική διατήρηση καί διαφύλαξη τῆς φυλῆς τῶν Περσῶν, ὅλο τό τεχνητό σύστημα του, τήν ἀνατροφή ἑνός μίγματος φυλῶν, συνενωμένο μέ ἕναν δεσμευτικό (καθαρά ἑβραϊκό ὅμως) ἰουδαϊκό νόμο τοῦ Μεσσία. Καί σήμερα στήν καρδιά καί στόν Βορρᾶ τῆς Εὐρώπης ἡ ἴδια φυλετική ψυχή, πού κάποτε ζοῦσε στόν Ζαρατούστρα, ἀφυπνίζεται μέ μυθική δύναμη σέ μιά πιό ὑψηλή συνείδηση. Βόρειος (nordic) τρόπος σκέψεως καί φυλετική ἐπιμόρφωση βόρεια (nordic), αὐτή εἶναι ἀκόμα καί σήμερα ἡ ἡμερησία διαταγή στήν ἀντιμετώπιση τῆς Συριακῆς Ἀνατολῆς, πού κάτω ἀπό τή μορφή τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί σέ πολλές ἄλλες μορφές οἰκουμενισμοῦ χωρίς φυλή, ἔχει ριζώσει στήν Εὐρώπη.

Μια φορά ἕνας Πέρσης Βασιλεύς διέταξε νά χαραχθεῖ στό πέτρινο τεῖχος τοῦ Behistum ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφή: «Ἐγώ, ὁ Δαρεῖος, ὁ Μέγας Βασιλεύς, ὁ Βασιλεύς τῶν Βασιλέων, τῶν Ἀρίων Φυλῶν...». Σήμερα ὁ ἄμορφωτος Πέρσης μουλαρᾶς περνᾶ μπροστά ἀπ' αὐτό τό τεῖχος. Εἶναι μιά προειδοποίηση (καί συμβουλή) γιά χιλιάδες πρόσωπα, ὅτι ἡ προσωπικότης γεννᾶται μαζί μέ μιά φυλή καί μαζί μ' αὐτήν πεθαίνει.

ΦΟΙΒΟΣ ΝΑΤΣΗΣ

ΝΕΑ ΑΠ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

'ΤΙΜΗ ΜΑΣ Η ΠΙΣΤΙΣ'

JEAN-MARIE LE PEN
Les « fellaga » sont devenus des « immigrés »

ΓΑΛΛΙΑ - ΠΑΡΙΣΙ: Μεγάλη ἄνοδο παρουσιάζει τόν τελευταῖο καιρό τό 'Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα στήν Γαλλία. Σχετικά μέ αὐτό ἀκριβῶς τό θέμα δημοσιεύθηκε στό «φιλελεύθερο» περιοδικό NOUVEL OBSERVATEUR τό παρακάτω ἄρθρο:

ΛΕΠΕΝ: ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟ

Ποιός φταίει; 'Ενῶ ἤδη ἦταν γνωστό τό 12% τοῦ Λεπέν στό Μορμπιχάν, ἡ σιγουριά τῶν ἐξουσιοδοτημένων ἔκανε θαῦμα. Γιά τόν Ζάκ Σιράκ δέν ὑπῆρχε ἀμφιβολία. Ἕνας ἀπό τούς κυρίως ὑπευθύνους ἦταν ἡ διαίρεση τῆς 'Αριστερᾶς. Γι' αὐτήν ἀντίθετα ἔφταιγε ἡ συγκατάβαση τῆς Δεξιᾶς.

Καί μήπως γιά μιά φορά οἱ πολιτικοί ἦταν λιγότερο ἔνοχοι ἀπό ὅτι φαντάζονταν οἱ ἴδιοι; Στόν νεο-εθνικοσοσιαλισμό – καθώς πρόκειται γιά ἐθνικοσοσιαλισμό κι ὄχι γιά φασισμό, ὅπως θά ἤθελε νά πεῖ κανείς πιό ἀπαισιόδοξος κι ὄχι κάποιος πού βλέπει καθαρά – ὑπάρχει ἡ ἀνησυχία τῶν μεσαίων τάξεων: Χτές μπροστά στήν πρόοδο, σήμερα μπροστά στήν κρίση καί τήν δυσκολία τῶν περιστάσεων.

Ὅταν τό 1953 ἕνας νεαρός χαρτέμπορος ἀπό τό Σαίν Σερέ ἡγήθηκε μιᾶς διαμαρτυρίας τῶν ἐμπόρων καί τῶν βιοτεχνῶν ἐνάντια στήν φορολογία, ἐμεῖς βρισκόμαστε στίς παραμονές τῆς μεγάλης εὐημερίας. Στίς ἐκλογές πού ἀκολούθησαν οἱ ἐθνικοσοσιαλιστές ὁδήγησαν στό Παλαί Μπουρμπόν 52 αἱρετούς ἀντιπροσώπους ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων ἦταν καί ὁ Ζάν Μαρί Λεπέν. Τί ἦταν ἡ ἐθνικοσοσιαλιστική ἰδεολογική ἐκστρατεία; Ἕνα μεῖγμα ἐθνικισμοῦ, λαϊκισμοῦ, συντηρητικῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, ἀντικοινοβουλευτισμοῦ καί βαθιᾶς ἀντίθεσης στό κατεστημένο. Καλυμμένη ἀπό πρόστυχο, βίαιο ρατσισμό κατευθυνόμενο κυρίως ἐνάντια στούς Ἑβραίους καί στούς Ἄραβες: ἦταν ἡ ἀρχή τοῦ πολέμου τῆς 'Αλγερίας. Συγκρίνετε τώρα αὐτό τό πρόγραμμα, ἄν τολμᾶ κανείς νά τό πεῖ ἔτσι, μέ αὐτό πού μόλις ἀνέπτυξε τό 'Εθνικιστικό Μέτωπο στήν προεκλογική του ἐκστρατεία. Οἱ «φελλάχοι» ἔγιναν «ἐμιγκρέδες», τό φορολογικό σύστημα εἶναι πάντοτε τό ἴδιο καταπιεστικό, τό Κράτος τό ἴδιο κακοφτιαγμένο, καί ἡ ἠθική συνεχίζει νά ἐξαφανίζεται. Αὐτό τό 12% ὁ Λεπέν θά πρέπει τώρα νά τό ἑδραιώσει στήν ἐθνική κλίμακα καί δέν θά εἶναι καθόλου εὔκολο. Ἕνα 6% στίς Εὐρωεκλογές πού πλησιάζουν θά ἦταν γι' αὐτόν μιά ἐπιτυχία σημαντική. Σύμφωνα μέ τίς πλέον πρόσφατες σφυγμομετρήσεις οἱ συμπαθοῦντες ἀκροδεξιοί παραμένουν στάσιμοι στό ποσοστό τοῦ 2%. Πρέπει λοιπόν νά προστεθοῦν σέ τοῦτο τό σκληρό πυρήνα δύο κατηγορίες δυσαρεστημένων πού ἐπιζητοῦν μιά ρεβάνς: οἱ ἀπογοητευμένοι ἀπό τήν νωθρή, ὅπως τήν κρίνουν, 'Αριστερά καί οἱ ἀπογοητευμένοι τῆς μετριοπαθοῦς, ὅπως τήν θεωροῦν, μειοψηφίας. Ἔτσι ἡ ψῆφος διαμαρτυρίας κι ἐκδίκησης δέν μπορεῖ παρά νά πάει στήν ἄκρα Δεξιά. Νά λοιπόν οἱ ἐπάλξεις τοῦ Λεπέν.

Ὁ ἐκρηκτικός πυρετός, πού λέγεται ἐθνικοσοσιαλισμός, παρουσιάζεται πρός τό παρόν μέσα ἀπό δύο σημεῖα καθορισμοῦ: τό μίσος πρός τούς μετανάστες ἄλλων χωρῶν καί τό αἴσθημα ἀνασφάλειας. Ὁ διαχωρισμός πού σχηματίζεται σ' αὐτήν τήν περίπτωση περνᾶ λιγότερο ἀνάμεσα στήν Δεξιά καί τήν 'Αριστερά καί πιό πολύ ἀνάμεσα στά λαϊκά στρώματα καί τήν διευθύνουσα τάξη. Ὅμως ἄς πᾶμε πιό μακρυά. Στό γενικό πλαίσιο τῆς οἰκονομικῆς κρίσης καί τῆς ἀνεργίας ἐμφανίζεται κάποιος ἀριθμός τάσεων πού ὅλες μποροῦν νά περιγραφοῦν μέ τόν ὅρο: μή προσαρμογή στήν ὑπάρχουσα κατάσταση.

Ἡ Δεξιά λοιπόν βρίσκεται σέ μιά ἱστορική εὐθύνη. Πῶς θά διαχωρίσει τήν δική της θέση ἀπό τήν Ἄκρα Δεξιά; Ζάκ Σιράκ - Ραϋμόν Μπάρ. Ποιός φταίει; Ποιός, λοιπόν, δέν μπόρεσε νά σταματήσει αὐτή τή διπλή γλῶσσα τῆς ὑποκρισίας καί τῆς καταστροφικότητας; Οἱ «μετριοπαθεῖς» μας πού κατάλαβαν λίγο ἀργά, ὅτι ἔτρεξαν καί δούλεψαν γιά τόν Λεπέν.

Κάθε φορά πού ἡ Δεξιά ἀρνιόταν τήν μεταδοτικότητα τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς (1936 παρά τόν «Γκρινγκουάρ») ἡ ἐπίσης τήν καταπολέμησε ὅπως ὁ Ντέ Γκώλ (1958-62) ἔπαιξε ἕνα ἀποφασιστικό ρόλο γιά τήν διατήρηση τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης. Ἡ Σιμόν Βέϊλ εἶχε συλλάβει τή συμβολική ἀρχή τῆς κίνησης στό Ντρέ, ὅταν ξεσηκώθηκε ἐνάντια στήν συγχώνευση τοῦ 'Εθνικιστικοῦ Μετώπου καί τῆς R.P.R. θά πρέπει νά ἐλπίσουμε πώς θά τήν ἀκούσουν. Σ' αὐτή τήν περίσταση τό ἐθνικοσοσιαλιστικό κίνημα πού ὅλοι γνωρίζουμε δέν θά γίνει παρά μιά μηδαμινή φλογίτσα.

'Αλλιῶς...

Ζάκ Ζυλιάρ

MILITANTS D'EXTRÊME DROITE À AULNAY LE 13 NOVEMBRE
Des thèmes très porteurs en période de crise

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Στήν ἔκδοση τῆς 25ης Δεκεμβρίου 1983 τῆς ἐφημερίδος «Τό Βῆμα» δημοσιεύονται οἱ πολιτικές ἀπόψεις τοῦ ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ καί τέως ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, Ἀλεξάντερ Χαίηγκ, ἀναφορικά μέ τά δικτατορικά καθεστῶτα, τίς ὁποῖες ἐξέφρασε τόν Μάϊο τοῦ 1979 εἰς ἕνα σεμινάριο τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἀφοῦ στήν ἀρχή προέβη σέ ἕνα γενικό διαχωρισμό τῶν καθεστώτων σέ «καλά» καί «κακά», ἀντιπαραθέτοντας τά δυτικοῦ κόσμου καπιταλιστικά-δημοκρατικά μέ τά ἀνατολικοῦ τύπου, σοσιαλιστικά, ἀναφέρθηκε στή συνέχεια εἰδικότερα ἐπί τῶν δικτατορικῶν καθεστώτων, ὡς ἑξῆς: «...Τά αὐταρχικά καθεστῶτα εἶναι ἐκεῖνα στά ὁποῖα ἡ ἐκτελεστική ἐξουσία συγκεντρώνει πολύ μεγαλύτερες ἁρμοδιότητες ἀπό ὅσες στίς δημοκρατίες, λαμβάνει ἀποφάσεις χωρίς προηγούμενη συναίνεση ἀπό ἄλλες πολιτικές καί κοινωνικές ὁμάδες καί τίς ἐπιβάλλει ἀναγκαστικά μέ τούς μηχανισμούς πού διαθέτει. Ἡ διάκρισή τους ἀπό τά ὁλοκληρωτικά καθεστῶτα βρίσκεται στήν ἔλλειψη συγκεκριμένου ἰδεολογικοῦ ὑποστρώματος καί στήν ἀδυναμία -ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως- νά ἐλέγξουν ἀποτελεσματικά τό σύνολο τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητας. Τά αὐταρχικά καθεστῶτα ἐπιτρέπουν τήν ἐλεύθερη οἰκονομική καί ἐπιχειρηματική δραστηριότητα καί ἔτσι διατηροῦν τόν ὀμφάλιο χῶρο μέ τίς δυτικές κοινωνίες μέ τίς ὁποῖες ἄλλωστε τά συνδέει στενά καί ἡ κοινή ἀντίθεση στόν σοβιετικόν ἐπεκτατισμό».

Οἱ συνεπεῖς δημοκράτες βρίσκουν σέ αὐτά τά λόγια μιά εὐκαιρία νά ἐκδηλώσουν ἔντεχνα τήν ἀπέχθεια τους στίς δικτατορίες νομίζοντες ὅτι ἔτσι καλύπτουν τήν σφαλερότητα τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τους. Οἱ κριτικές τους ἱκανότητες ἐδῶ, φαίνονται νά παραλύουν, ἐνῶ στίς περιπτώσεις ἐκεῖνες πού τούς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά ρίξουν ὅλη τή λάσπη τῆς ψυχῆς τους στούς μή δημοκράτες, μεγάλους ἄνδρες τῆς πολιτικῆς καί τοῦ πνεύματος, δείχνουν τόση δεξιοτεχνία καί φανατισμό, πού θά τούς ζήλευε ἀκόμη καί τό πλέον φθονερό καί μνησίκακο τέρας τῆς γῆς, ἄν μποροῦσε νά ὑπάρχη ἔξω ἀπ' αὐτούς.

Ἀφήνουμε ὅμως αὐτό τό κοπάδι τῶν δημοσιογράφων νά πορεύεται τό δρόμο τῆς «ἀλήθειας» καί τῶν «λαϊκῶν συμφερόντων» καί προχωροῦμε στή διασάφηση τῶν λόγων τοῦ στρατηγοῦ Ἀλεξάντερ Χαίηγκ.

Τά δικτατορικά καθεστῶτα ὑπάγονται, κατά τόν Χαίηγκ στή κατηγορία τῶν καλῶν καθεστώτων γιά τούς ἑξῆς λόγους:

α) ἔλλειψις ἰδεολογικῶν ἀρχῶν β) συγκεντρωτισμός γ) μηχανισμός τῆς βίας
δ) ἐλεύθερη οἰκονομία ε) ἀντικομμουνισμός

Διά τοῦ συγκεντρωτισμοῦ καί τοῦ μηχανισμοῦ τῆς βίας τά δικτατορικά καθεστῶτα ἐπιτυγχάνουν μιάν ἄμεση καταστολή τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου καί ὡς ἐκ τούτου προτιμοῦνται ἀπό τή δημοκρατία ἐκεῖ πού ὁ κομμουνιστικός κίνδυνος εἶναι μεγάλος ἤ ἐκεῖ πού τά συμφέροντα τῆς πλουτοκρατικῆς διεθνιστικῆς τάξεως δέν ἐξασφαλίζονται ἐπαρκῶς. Ἐνῶ διά τῆς ἐλλείψεως ἰδεολογικῶν ἀρχῶν καί τῆς ἐλεύθερης οἰκονομίας καθίσταται δυνατή ἡ ἀπόλυτη ἐξάρτησις των ἀπό τήν «δύσιν» ἤ πιό ἀνώδυνα διατυπωμένο, ἡ σύνδεσις των μέ τήν «δύσιν».

Τό κοινό σημεῖο ὅμως τῆς δικτατορίας μέ τήν δημοκρατία, τό ὁποῖο τονίζει στό λόγο του ὁ Χαίηγκ, εἶναι ἡ ἐλεύθερη οἰκονομία. Διότι δι' αὐτῆς μιά διεθνικιστική τάξις ἐμπόρων ἀφαιμάσσει τά κράτη καί ἐπιβάλλει τόν κώδικα τῶν ἀρχῶν της πάνω στή συνείδηση τῶν λαῶν. Τό νά εἶναι ἕνας λαός οἰκονομικῶς καί πολιτικῶς ἐξαρτόμενος προϋποθέτει τήν τυραννία τῆς συνειδήσεως του, τήν ἀποξένωσιν τῆς συνειδήσεως του ἀπό τίς φυσικές ἀρχές πού πηγάζουν ἀπό τήν βούλησιν του καί τό αἷμα του. Ἡ ἐλεύθερη

οἰκονομία ἐξασφαλίζει μιά γιά πάντα τά συμφέροντα τῆς τυραννικῆς τάξεως τῶν ἐμπόρων. Ὅπου θά μποροῦσε νά τεθῆ σέ κίνδυνο ἡ δημοκρατική ἤ ἡ ἐλεύθερη οἰκονομία ἐκ μέρους τοῦ κομμουνισμοῦ, δεδομένου ὅτι εἶναι ἐκτεθειμένη σ' αὐτό τόν κίνδυνο, ἐκεῖ ἐπιβάλλεται ἡ δικτατορία μέ σκοπό νά ἀποτρέψη τόν κίνδυνο καί νά σώση τή Δημοκρατία καί τά συμφέροντα τῶν αὐθεντῶν. Ἡ δικτατορία εἶναι γέννημα τῆς ἴδιας τῆς δημοκρατίας εἶναι ἕνα σύμπτωμα τῆς νοσούσης δημοκρατικῆς κοινωνίας.

Ἡ δικτατορία ἐπιφέρει διά τῆς βίας μιά πρόσκαιρη ἀναστολή τῆς ἐσωτερικῆς πάλης τῶν τάξεων πού ἔχει τήν πολιτική της ἔκφραση στό κοινοβουλευτισμό, καί παραδίδει ὁλοκληρωτικά τό ἔθνος στούς τροχούς τῆς πάλης τῶν δύο καθεστώτων.

Πολιτικά λοιπόν ἡ δικτατορία εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιά τήν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων τῆς διεθνιστικῆς πλουτοκρατικῆς τάξεως. Ἡ δικτατορία κάνει ἀκριβῶς ἐκεῖνο πού θά ἔκανε τό κομμουνιστικό κόμμα ἐάν ἅρπαζε τήν ἐξουσία μέ τήν διαφορά ὅτι ἀντί νά παραδώση τό κράτος στό ἀνατολικό στρατόπεδο τό παραδίδει στό δυτικό.

Ὥστε δέν διαφέρει ἡ δικτατορία ἀπό τή δημοκρατία παρά μόνο στό σχῆμα, γιά τό οὐσιῶδες καί στίς δύο περιπτώσεις εἶναι ὅτι ὑφίσταται ἡ πολιτική, οἰκονομική καί πνευματική ἐξάρτησις καί ἔλεγχος ἀπό τίς ἐξωεθνικές καί ἐξωφυλετικές δυνάμεις.

Ἡ «φιλοσοφία» τοῦ Χαίηγκ διαμορφώνεται κάτω ἀπό τήν μαρξιστικήν ἀντίληψιν τῆς πάλης τῶν τάξεων ἤ τῶν συστημάτων πού ἐκφράζουν τίς τάξεις. Τό νά παίρνουμε λοιπόν τό μέρος τῆς Δημοκρατίας ἤ τῆς δικτατορίας γιά τήν καταπολέμιση τοῦ σοβιετικοῦ ἐπεκτατισμοῦ, δηλαδή τό μέρος τῆς δεξιᾶς δέν κάνουμε τίποτα ἄλλο ἀπό τοῦ νά παίζουμε τό παιχνίδι τοῦ μαρξισμοῦ.

Τήν ἴδια στιγμή πού ἐντασσόμεθα μέσα στά σχήματα τῆς δεξιᾶς καί ἀποδεχόμεθα ὅλο ἐκεῖνο τό συρφετό τῶν ἰδεῶν καί ἀρχῶν της, γινόμεθα ὄργανα στήν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς διεθνιστικῆς πλουτοκρατικῆς τάξεως καί ἄβουλα πιόνια στό πεδίο τῆς πάλης τῶν δύο καθεστώτων. Δηλαδή ὑποπίπτομεν στήν ἱστορική ἀφάνεια, καθόσον ἡ ἱστορία δέν εἶναι τό προϊόν τῆς πάλης τῶν τάξεων ἀλλά ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐθνικῶν καί φυλετικῶν βουλήσεων. Κάτω ἀπό αὐτή τήν ἀντίληψη ἡ δημοκρατία καί ἡ δικτατορία, παρουσιάζονται ὡς ἀρνητικές καταστάσεις στήν δημιουργική ἐκδήλωση τῆς φυλετικῆς βουλήσεως.

Μοναδική κοινωνικο-πολιτική μορφή πού θά μποροῦσε νά ἐκφράση τήν φυλετική βούληση εἶναι ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός. Ὡς φορέας τῶν ἡρωϊκῶν πραγμάτων τῆς Φυλῆς δέν ἔχει τίποτα τό κοινό μέ ὅ,τι πραγματώνει τίς ἰσοπεδωτικές ἐπιθυμίες τῶν ἐμπόρων, δηλαδή μέ τή δημοκρατία, τό σοσιαλισμό καί τή δικτατορία. Προορισμός του εἶναι νά χαράξη τό ἱερό πεπρωμένο τῆς φυλῆς καί νά πραγματώσει τούς ὑψηλότερους σκοπούς τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα στό ἐθνικοσοσιαλιστικό κράτος ὅλες οἱ κοινωνικές λειτουργίες ἐντάσσονται στήν ὑπηρεσία τοῦ ὑπέρτατου σκοποῦ πού δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι τό ἀποκορύφωμα τῆς ἀναπτύξεως τῆς θεϊκῆς καί ἡρωϊκῆς δυνάμεως πού φέρει μέσα του ὁ ἄνθρωπος.

Τό ἐθνικοσοσιαλιστικό κράτος, μέ τήν κατάργηση τοῦ τραπεζικοῦ κεφαλαίου καί τοῦ ἐλεύθερου οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, μέ τόν περιορισμό τοῦ ἐμπορίου, τήν ἐπιστράτευση καί τό συντονισμό ὅλων τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, ἐπιτυγχάνει ὄχι μόνο τή φυσική κατάργηση τῆς πάλης τῶν τάξεων ἀλλά καί τήν οἰκονομικήν αὐτάρκεια καί τήν ἀνεξαρτησία εἰς ὅλους τούς τομεῖς τῆς ἀναπτύξεως του.

Οἱ ρίζες τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ βυθίζονται στό ἀρχέγονο παρελθόν τῆς ἱστορίας τῆς φυλῆς ἀλλά καί στό βάθος τῆς φυλετικῆς ψυχῆς πού εἶναι τό ψυχικό ὑπόστρωμα κάθε φυλετικῶς καθαροῦ ἀτόμου. Τό ὅτι συγχέουν τόν ἐθνικοσοσιαλισμό μέ τή

δικτατορία στά πλαίσια μιᾶς καθολικῆς πολεμικῆς ἐναντίον του καί ὅτι αὐτή ἡ σύγχυσις γίνεται ἀποδεκτή φανερώνει τό μέγεθος τοῦ πνεματικοῦ σκοταδισμοῦ καί τήν ὀλέθριαν ἀποξένωση τῆς συνειδήσεως ἀπό τό αἷμα.

Πολεμοῦν τόν ἐθνικοσοσιαλισμό γιατί γνωρίζουν καλῶς αὐτά τά ἑρπετά πού σέρνονται ἀνενόχλητα στή γῆ μας καί δηλητηριάζουν τούς λαούς, γνωρίζουν καλῶς, ὅτι ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός εἶναι τό θανάσιμο κτύπημα στά βδελυρά σχέδια των καί στά ἀνίερα συμφέροντά των. Γιατί μέ κανένα τρόπο δέν θά μποροῦσαν νά κατισχύσουν καί νά ὑποτάξουν τήν βούλησιν ἑνός λαοῦ πού ἔχει ἐπανεύρει τήν ἱερήν ἑνότητα του στή συνείδηση τοῦ αἵματος καί τοῦ πεπρωμένου.

ΛΟΥΚΑΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ

WHENN ALLE UNTREU WERDEN

(Ὅταν ὅλοι γίνουν ἄπιστοι)
Ἐπίσημος Ὕμνος τῶν SS
Max Schenkendorf, 1814

Ὅταν ὅλοι γίνουν ἄπιστοι
Ἐμεῖς θά παραμείνουμε πιστοί,
Γιατί σ' αὐτή τήν γῆ πάντα θά ὑπάρχη
Ἕνα Λάβαρο γιά νά ὑπερασπιζόμαστε.
Διδάσκαλοι τῆς Γενηιᾶς μας,
Τά Σύμβολα μιᾶς Νέας Ἐποχῆς,
Μᾶς ἔμαθαν τίς ἀνδρεῖες ἀρετές,
Πῶς νά πεθαίνουμε γι' αὐτό πού ἀγαπᾶμε.

Ποτέ δέν θά ἐγκαταλείψουμε τόν ἀγῶνα,
Ἀλλά πάντα θά μείνουμε ὅλοι μαζί
Πιστοί, σάν τίς Γερμανικές Βελανιδιές,
Εἴτε λάμπει ὁ Ἥλιος, εἴτε τό Φεγγάρι.
Κάποια μέρα ὅλα θά ξεκαθαρίσουν
Κι οἱ ἀδελφοί μας θά ἐπιστρέψουν κοντά μας
Μέ Ἀγάπη καί Πίστι.

Τά ἄστρα πού ἤρεμα λάμπουν τήν νύχτα
Ἄς εἶναι οἱ μάρτυρές μας –
Ὅταν ὅλοι οἱ ἀδελφοί μας σιωπηλά πέσουν
Καί προσκυνήσουν ψεύτικους θεούς,
Ἐμεῖς δέν θά προδώσουμε τόν Ὅρκο μας.
Θ' ἀγωνισθοῦμε καί θά δοξάσουμε
Τό Ἅγιο Τρίτο Γερμανικό Ράϊχ!

MANFRED ROEDER

ΕΝΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΕ ΑΔΑΜΑΣΤΗ ΘΕΛΗΣΗ

Μετά τό τέλος τοῦ Β΄ ἐμφυλίου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἡ Εὐρώπη βάσει τῆς ἐπαίσχυντης συνθήκης τῆς Γιάλτας διεμοιράσθη στούς νικητές. Τό δρᾶμα τῆς διηρημένης Εὐρώπης ἀπεικονίζεται ἀνάγλυφα στήν διχοτομημένη Γερμανία. Τυπικά ὑπάρχουν δύο ἐντελῶς διαφορετικά καί ἀνεξάρτητα Γερμανικά κράτη. Οὐσιαστικά ὅμως ἡ διχοτομημένη Γερμανία εἶναι ὑπό στρατιωτική κατοχή. Ἡ Ἀν. Γερμανία κάτω ἀπό τήν μπότα τῶν μπολσεβίκων, ἡ δέ Δυτ. Γερμανία εὑρίσκεται ὑπό τό πέλμα Ἄγγλων, Γάλλων καί κυρίως Ἀμερικανῶν. Τό ὅτι ἡ Γερμανία εὑρίσκεται ὑπό κατοχή τό ἀποδεικνύει τό ὅτι ἡ παλαιά πρωτεύουσα τοῦ Ράϊχ, τό Βερολῖνο, χωρίζεται σέ τέσσερις ζῶνες κατοχῆς: Σοβιετική, Ἀμερικανική, Γαλλική καί Ἀγγλική.

Στίς 8 Μαΐου 1945 παρεδόθη στούς συμμάχους μόνο ἡ Βέρμαχτ. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ ὑπό τόν ἀρχιναύαρχο Κάρλ Νταῖνιτς δέν ὑπέγραψε καμμία συνθήκη εἰρήνης. Ἁπλῶς τῆς ἀφαιρέθη ἐκβιαστικά ἡ ἐπικυριαρχία τῆς χώρας. Συνεπῶς βάσει τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχη μία εὔθραστος ἀνακωχή καί αὐτό ὑποδηλώνει ὅτι ἡ μόνη νόμιμη κυβέρνησις, εἶναι ἐκείνη τοῦ Νταῖνιτς καί ὅτι τά προελθόντα ἀπό τήν διχοτόμησι, δύο Γερμανικά κράτη δέν εἶναι συνεχιστές τοῦ Γ΄ Ράϊχ.

Ἐδῶ θά μᾶς ἀπασχολήση ἡ περίπτωσις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς δημοκρατίας τῆς Βόννης πού θεωρεῖται σάν ἡ συνέχεια τοῦ Γ΄ Ράϊχ. Ὑποτίθεται ὅτι στήν δημοκρατία τῆς Βόννης ὅπως καί σέ κάθε δημοκρατία ὑπάρχει πλουραλισμός καί ἐλεύθερος διακίνησις τῶν ἰδεῶν. Ἀντ' αὐτοῦ, ἐνῶ τό κομμουνιστικό κόμμα εἶναι νόμιμο, τό ἐθνικοσοσιαλιστικό εἶναι παράνομο. Τό νά ὑπερασπίσης σέ προσωπικό διάλογο ἐθνικοσοσιαλιστικές ἀπόψεις ἤ τό νά σφυρίξης καί μόνον τόν σκοπό ἑνός ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ τραγουδιοῦ ἐπιφέρει αὐτομάτως τήν ποινική δίωξι (!!!). Πόσο μᾶλλον τό νά συμμετέχης ἐνεργῶς σέ ἐθνικοσοσιαλιστικές ὀργανώσεις οἱ ὁποῖες εἶναι ὅλες παράνομες. Αὐτό εἶναι τό ἀστυνομικό κράτος τῆς Βόννης, τήν δημοκρατία τῆς ὁποίας ἔχουν σάν πρότυπο στήν χώρα μας οὐκ ὀλίγοι ἀφελεῖς δημοκρᾶτες.

Ἐνάντια σ' αὐτήν τήν αἰσχρή καί ἀνυπόφορο κατάστασι ἕνας Γερμανός δικηγόρος ὁ Manfred Roeder ὄρθωσε τό ἀνάστημά του καί ἵδρυσε στό Flensburg τό 1975, τήν ἕδρα τῆς κυβερνήσεως τοῦ Νταῖνιτς, τήν ὀργάνωση FREIHEITSBEWEGUNG δηλ. τό Ἀπελευθερωτικό Κίνημα τοῦ Γερμανικοῦ Ράϊχ. Στίς 23 Μαΐου 1978 ὁ Roeder ἦλθε σέ συνεννόησι μέ τόν μοναδικό νόμιμο ἐκπρόσωπο τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ράϊχ ἀρχιναύαρχο Κάρλ Νταῖνιτς, ὁ ὁποῖος καί ἐξουσιοδότησε τόν Manfred Roeder νά ἀναλάβη τήν διακυβέρνησι τοῦ Ράϊχ. Ἡ πολύ ἔξυπνη καί συγχρόνως ἐξευτελιστική γιά τήν δημοκρατία τῆς Βόννης αὐτή ἐνέργεια, ἀπετέλεσε ἰσχυρό κόλαφο γιά τούς δημοκρᾶτες οἱ ὁποῖοι μετά ἀπ' αὐτό προσεπάθησαν μέ κάθε τρόπο νά καταπνίξουν τήν φωνή τοῦ γενναίου δικηγόρου.

Ἡ κατάλληλος στιγμή δέν ἄργησε νά ἔλθη. Ἐνοχοποιώντας οἱ Δυτικογερμανικές μυστικές ὑπηρεσίες τόν Roeder μετά ἀπό μία βομβιστική προβοκάτσια ἐναντίον μερικῶν ἐγχρώμων πού ἔχουν κατακλύσει τήν Δυτ. Γερμανία, τόν συνέλαβαν καί τόν ἐδίκασαν μαζί μέ ἄλλους συναγωνιστές του σέ 13 χρόνια φυλάκισι.

Συγγραφεύς τοῦ βιβλίου «ὁ μύθος τοῦ Ἄουσβιτς», ὁ Roeder εὑρίσκεται ἐδῶ καί τρία χρόνια ἔγκλειστος στίς φυλακές τῆς Στουτγάρδης. Μπορεῖ νά ἐφυλάκισαν τό σῶμα του ὄχι ὅμως καί τό πνεῦμα του. Ὁ ἀδάμαστος αὐτός Γερμανός συνεχίζει κι ἀπό ἐκεῖ τόν ἀγῶνα, ἀποδεικνύοντας ὅτι ἡ χώρα του συνεχίζει τήν παράδοσι στό νά γεννᾶ ἐκλεκτά Ἄρια τέκνα!

> ***— Εἷς ἐμοί μύριοι, ἐάν ἄριστος ᾖ.***
> ***ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ***

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ

ὅτι ὁ αἰώνιος ἐχθρός τῆς
Ἔχουμε ἐπανειλημμένα ἐπισημάνει ἀπό αὐτό τό βῆμα ὅτι ὁ αἰώνιος ἐχθρός τῆς
φυλῆς μας ἐκμεταλλεύεται τήν κυριαρχία του στά μέσα ἐνημερώσεως μέ πραγματικά
καταχθόνιο τρόπο, ὥστε να ποτίζη μέ τό δηλητήριο του τούς ἀνύποπτους ὁμοφύλους
μας, πού πρώτα φρόντισε νά πείση ὅτι ὅσα τούς σερβίρονται μέσα ἀπό αὐτά τά μέσα καί
ἰδιαίτερα ἀπό τό ραδιόφωνο καί τήν τηλεόραση, ἀποτελοῦν ἀδιάψευστα ντοκουμέντα.

Τόν τελευταῖο καιρό ὡρισμένοι πιστεύουν, παραπλανημένοι ἀπό δημόσιους ἐναγκα-
λισμούς στά δελτία εἰδήσεων, ὅτι ἡ κρατική μας τηλεόραση τηρεῖ ἀντισιωνιστική
γραμμή. Δέν φταῖνε αὐτοί πού μετά ἀπό 38 χρόνια προπαγάνδας δέν ἔχουν καταλάβει
ποιός κατευθύνει τά ἑλληνικά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως. Δέν φταῖνε αὐτοί, ἐπειδή
γελάστηκαν ἀπό μερικά μυξοκλάμματα γιά τούς δύστυχους Παλαιστίνιους. Φταῖνε ὅμως
ἐκεῖνοι πού τά γνωρίζουν, ἀλλά σιωποῦν, πού διακρίνουν, ἀλλά δέν τολμοῦν, ἤ πολλές
φορές τολμοῦν... νά συνεργαστοῦν!

Τό προσωπεῖο ἔπεσε ἄλλη μιά φορά. Ἡ «ἑλληνική» τηλεόραση μᾶς προβάλλει τό «περίφημο, ἀξιοθαύμαστο» καί ἄλλα παρόμοια, ἔργο τοῦ «μεγάλου» καί ἄλλα παρόμοια, σκηνοθέτη Κλώντ Λελούς, «Μπολερό» (ὅπως μετέφεραν˙ τόν πρωτότυπο τίτλο «Οἱ μέν καί οἱ δέ», οἱ φωστῆρες τοῦ κουτιοῦ, γιατί προφανῶς δέν μεταφραζόταν στήν δημοτικιά).

Πρόκειται βέβαια γιά μιά κακῆς ποιότητος σειρά πού ἀποτελεῖται ἀπό ἕξη ὡριαῖα ἐπεισόδια καί προβάλλει τή ζωή τεσσάρων οἰκογενειῶν, μιᾶς Γαλλικῆς, μιᾶς Ρωσικῆς, μιᾶς Ἀμερικανικῆς καί μιᾶς Γερμανικῆς, ἀπό τό 1936 μέχρι σήμερα, μέ κοινό χαρακτηριστικό τή σχέση τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν μέ τή μουσική. Καί θά διερωτᾶστε, βέβαια, γιατί τά λέμε ὅλα αὐτά. Μήπως καί ἐσεῖς καταλάβετε, τό ἀκατανόητο! Τί τό συνταρακτικό περιέχει αὐτή ἡ σειρά ὥστε νά προβάλλεται τρεῖς ἡμέρες συνέχεια, τή μία μετά τήν ἄλλη ἐπί δύο ἑβδομάδες!! Εἶναι τόσο σημαντικά τά νοήματά της πού δέν πρέπει νά διασπασθοῦν τήν ἴδια στιγμή πού ὁ «ἔμπορος τῆς Βενετίας» τοῦ Σαίξπηρ, σπάζεται καί μεταδίδεται ἀπό Κυριακή σέ Κυριακή, πρᾶγμα ἀδιανόητο γιά θεατρικό ἔργο καί μάλιστα μικρῆς διάρκειας, τήν ἴδια στιγμή πού τό ἔργο πού δημιούργησε ἐπανάσταση στή μουσική γιά τό ἀδιάσπαστο, συνεχές, χωρίς πράξεις καί διαλείμματα παίξιμό του, τό «Δαχτυλίδι» τοῦ Βάγκνερ, σπάζεται καί αὐτό ἀπό Κυριακή σέ Κυριακή;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλῆ, ὅμως. Ἡ Γαλλική οἰκογένεια τοῦ «Μπολερό», δέν εἶναι Γαλλική! Εἶναι Ἑβραϊκή! Ἔτσι ὁ σκηνοθέτης βρίσκει τήν εὐκαιρία νά τήν μεταφέρη μέ τή συνοδεία κτηνωδῶν Γερμανῶν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως μαζί μέ νεογέννητο μωρό καί κατόπιν στούς θαλάμους ἀερίων καί λοιπά εὐτράπελα στοιχεῖα τοῦ «ὁλοκαυτώματος».

Ἔτσι διαφημίστηκε ἀπό τηλεόραση καί ἐφημερίδες τό «Μπολερό» σάν τό μεγάλο δῶρο τῆς ΕΡΤ στούς τηλεθεατές (!), ὥστε νά ἐξασφαλισθοῦν ὅσο τό δυνατό περισσότερα θύματα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας. Κάποιοι μάλιστα δημοσιογράφοι ἔγραψαν ὅτι αὐτή ἡ καθημερινή προβολή εἶναι μοναδική σάν τηλεοπτικό γεγονός στή χώρα μας. Ἐδῶ κάνουν λάθος! Προηγήθηκε τό, «ἀλήστου μνήμης», «Ὁλοκαύτωμα»! Ἐκεῖνο προβλήθηκε σέ τέσσερες συνεχεῖς ἡμέρες!

Τό «ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ» μάλιστα εἶχε ἀκόμη μεγαλύτερη διαφήμιση καί εἶχε ἀκόμη χαρακτηρισθεῖ, σ' αὐτήν, σάν «ντοκουμέντο», μιά τηλεοπτική ἐκπομπή ἑβραϊκῆς παραγωγῆς μέ ἑβραῖο σκηνοθέτη, γυρισμένη τριανταπέντε χρόνια μετά τά γεγονότα μέ βάση κάποιο μυθιστόρημα!!

Γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι τούς κανόνες τῆς προπαγάνδας. Ὄντας ὅμως μικρόνοες ἔκαναν λάθος ἐπιλογή, ὅσον ἀφορᾶ τό «ΜΠΟΛΕΡΟ». Κι αὐτό γιατί ἄθελα του ὁ σκηνοθέτης παρουσιάζει τίς πικρές γι' αὐτόν πραγματικότητες. Ὁ Ἀμερικάνος δημοκράτης πρωταγωνιστής εἶναι διευθυντής ὀρχήστρας μαύρων, ὁ Ἑβραιογάλλος πιανίστας σέ καμπαρέ-πορνό, ἐνῶ ὁ ναζί Γερμανός, βιρτουόζος πιανίστας, εἰδικός στόν Μπετόβεν. Πολιτισμός καί ἐκφυλισμός.

Σάν ἐπιστέγασμα τῆς προπαγάνδας, πού ἀποσκοπεῖ στήν συμπάθεια ἔναντι τῶν Ἑβραίων καί τόν ἀποτροπιασμό γιά τούς μοναδικούς ἐναπομείναντες πραγματικούς Ἀρίους, δηλαδή τούς ἐθνικοσοσιαλιστές, ἦρθε ἡ ἄλλη προπαγάνδα, πού στοχεύει στήν παρακμή τῆς φυλῆς μας, πολιτιστική καί βιολογική, ἀπό τήν ἀνάμιξη μέ τήν ἀνθρωποειδῆ μαύρη φυλή.

Ἀφοῦ ἀνήγγειλαν γιά τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων τό θέαμα πού «θά ἱκανοποιήση καί τόν πιό ἀπαιτητικό θεατή» πρόσθεταν στό εἰδικό ἔντυπο τῆς ΕΡΤ, ὅτι πρόκειται γιά ἕνα «τολμηρό χορευτικό μέ μαύρους χορευτές καί λευκές χορεύτριες»! Θά πληρώσουν ὅμως οἱ αἰώνιοι Καρχηδόνιοι, ὅλα ὅσα ἔκαναν καί κάνουν γιά νά διαφθείρουν τήν μεγάλη φυλή μας.

Θά πρέπει ὅμως καί ἐμεῖς νά παραδειγματιστοῦμε ἀπό τήν ἱστορία πού μᾶς δίδαξε ὅτι ἔστω καί ἄν συντρίψεις ἕναν μυστικό ἐχθρό, ὅπως ὁ Ἀκράγας τήν Καρχηδόνα τό 480 π.Χ, καί μετά ἐξασφαλίσης τήν ἠρεμία πού ἀπαιτεῖται γιά τήν πολιτιστική δημιουργία, δέν πρέπει νά πάψης νά εἶσαι ἑτοιμοπόλεμος, ἀλλοιῶς θά ἔχομε τό τέλος τοῦ Ἀκράγαντος, τοῦ ὁποίου οἱ αἰώνιοι Καρχηδόνιοι δέν ἄφησαν οὔτε ἕνα σπίτι ὄρθιο.

Ἄς μήν νομίσουν ὅμως οἱ διάφοροι προδότες, συνεργάτες τῶν αἰωνίων Καρχηδονίων ὅτι αὐτοί θά σωθοῦν σέ περίπτωση, πού οἱ ἀφέντες τους θά ὑπερισχύσουν. Ἄς διδαχθοῦν ἀπό τήν τραγική μοῖρα τοῦ προδοτικοῦ Σελινοῦντα, σύμμαχου τῶν Καρχηδονίων ἐναντίον ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τό 480 π.Χ. Ὁ Ἀννίβας, τοῦ ὁποίου τόν πατέρα εἶχαν σώσει τότε οἱ Σελινοῦντιοι, δέν λυπήθηκε κανένα τους, οὔτε γυναῖκες, γέρους ἤ παιδιά, σάν καλός Καρχηδόνιος πού ἦταν καί μάλιστα οἱ στρατιῶτες του κατά τά παραδοσιακά τους ἔθιμα (σάν καλοί Καρχηδόνιοι) ἔκοβαν τά μέλη τῶν σφαγιασμένων καί τά φόραγαν στίς ζῶνες του.

Ἄς διδαχθοῦμε ὅμως καί κάτι ἀπό κάτι σκληρό, ἀλλά πραγματικό πού εἶπε στήν περίπτωση ὁ Ἀννίβας ὅταν τόν ρώτησαν γιατί δέν ἐφείσθη τῶν παλαιῶν του συμμάχων καί σωτήρων τοῦ πατέρα του. «Ἀφοῦ οἱ Σελινούντιοι δέν ξέρουν νά ὑπερασπίσουν τήν ἐλευθερία τους, ἄς γίνουν σκλάβοι».

Αὐτό θά συμβῆ καί σέ μᾶς ἄν δέν ξυπνήσουμε καί δέν ὑπακούσουμε στήν σοφή κραυγή τοῦ Κάτωνος τοῦ Πρεσβυτέρου: DELENDA CARTHAGO

Ἡ φύσις δέν γνωρίζει ἀπό πολιτικά σύνορα. Τοποθετεῖ τίς ζωντανές ὑπάρξεις, τή μία δίπλα στήν ἄλλη, πάνω στή γήινη σφαίρα καί θαυμάζει τό ἐλεύθερο παιχνίδι τῶν δυνατῶν. Ὁ πιό δυνατός στήν ψυχή καί στή διάθεση γιά ἐργασία, τέκνο τῆς διαλογῆς τῆς φύσεως, θά κατακτήση τό εὐγενικό δικαίωμα τῆς Ζωῆς.

ADOLF HITLER

ΟΙ «ΠΟΛΕΜΟΧΑΡΕΙΣ» ΝΑΖΙ

Εἶναι, νομίζουμε, καιρός νά ξεκαθαρίσουμε ὡρισμένα πράγματα. Ἡ Ἐθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία θεωρεῖται ἀπό τήν «κοινή γνώμη» σάν ἀνελεύθερη, πολεμοχαρής, βάρβαρη, καταπιεστική, χωρίς σεβασμό γιά τή ζωή τῶν ἀτόμων, ἀπάνθρωπη.

Τό περίεργο μάλιστα εἶναι ὅτι τήν ἴδια σχεδόν γνώμη ἔχουν καί πολλοί ἀπό αὐτούς πού διατείνονται ὅτι τήν ἐνστερνίζονται.

Ὅμως ὄχι! Θά σᾶς ἀποδείξουμε ὅτι ὁ καπιταλισμός καί ὁ κομμουνισμός ξεπερνοῦν ὅσον ἀφορᾶ τίς παραπάνω ἰδιότητες τόν ἐθνικοσοσιαλισμό, τουλάχιστον τό πρόσφατο ἱστορικό του μοντέλλο, τόν γερμανικό δηλαδή ναζισμό, τόν ὁποῖον ἄλλωστε καί αὐτοί ἔχουν ὑπ' ὄψη τους ὅταν διατυπώνουν τίς κατηγορίες τους. Τίς ἰδιότητες αὐτές τίς ἐκλαμβάνουμε στό κείμενο μας μέ τήν ἔννοια πού οἱ ἀντίπαλοι μας τούς δίνουν, χωρίς νά ἀντιπαραθέσουμε τόν καθ' ἡμᾶς ὁρισμό τῆς ἐλευθερίας, τοῦ ἀνθρωπισμοῦ κ.λ.π. Κι αὐτό γιά νά δείξουμε τήν σταθερότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τους σέ ὅλο της το μεγαλεῖο.

Λένε οἱ ἀντίπαλοι μας, καί συνήθως αὐτά πού λένε τούς τά ὑποβάλλουν οἱ αἰώνιοι ἐχθροί τῆς φυλῆς μας, ὅτι ὁ γερμανικός ἐθνικοσοσιαλισμός καί ἡ πολιτική του ἔκφραση, τό Γ΄ Ράϊχ, ὑπῆρξε καταπιεστικός. Ὅτι καταπίεσε τήν ἐλευθερία τοῦ ἐκφράζεσθαι καλλιτεχνικῶς. Εἶναι τουλάχιστον ἀστεῖο. Γιατί τήν στιγμή πού ἡ Ἀγγλία ἀπηγόρευε τήν ραδιοφωνική μετάδοση ἔργων τοῦ Μπάχ, τοῦ Μπετόβεν ἤ τοῦ Βάγκνερ ἤ ὁποιουδήποτε Γερμανοῦ συνθέτη ἐπί τέσσαρα χρόνια καί παραπάνω, στήν ναζιστική Γερμανία ἀνέβαινε, τήν ἴδια ὥρα πού ὁ ἀγῶνας στό Ἀνατολικό Μέτωπο βρισκόταν σέ πλήρη ἐξέλιξη, ἀνέβαινε, λοιπόν, στό Βερολίνο ἡ Ἐθνικιστική Ρωσική Ὄπερα τοῦ Μποροντίν «Πρίγκηψ Ἰγκόρ»!!

Ποιός σκοτισμένος ἀπό τήν σαραντάχρονη ἑβραϊκή προπαγάνδα γνωρίζει ὅτι κατά τή διάρκεια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς στήν Γαλλία ἀνέβαιναν ἐλεύθερα στή σκηνή τά θεατρικά ἔργα ποιοῦ ἄλλου: τοῦ Ζάν Πώλ Σάρτρ!!! Μᾶλλον γιά ὑπερβολική καλλιτεχνική ἀνοχή θά μποροῦσε νά κατηγορήσει κανείς τούς ναζί!

Ὅσο γιά τό συμβολικό κάψιμο τῶν βιβλίων δέν ἔχουν δικαίωμα νά μιλᾶνε αὐτοί πού ἔκαψαν τά βιβλία τοῦ Yockey, αὐτοί πού ἀπαγόρευσαν ἔργα τοῦ Πάουντ καί τοῦ Ντ. Χ. Λῶρενς γιά νά ἀναφέρουμε μόνο λίγους ἀπό τούς μεγάλους διανοούμενους τῆς φυλῆς μας, πού κτύπησε ἡ «φιλελεύθερη» δημοκρατία πού διαρρηγνύει τά ἱμάτια της γιά τά βιβλία τῶν Ἑβραίων πατρώνων της.

Μᾶς λένε ὅτι ἦταν ἀνελεύθερος ὁ ναζισμός. Ὅμως ὁ ναζισμός δέν ἔκλεισε ποτέ τά σύνορα του ὅπως ἔκαναν οἱ κομμουνιστές καί δέν σκότωνε ἀνθρώπους πού προσπαθοῦσαν νά περάσουν τά σύνορα. Θά πῆ ἴσως τότε κανείς, ὅτι βέβαια τά κομμουνιστικά κράτη εἶναι ἀνελεύθερα, ἀλλά οἱ δημοκρατίες; Γιατί κύριοι ἀφοῦ γιά σᾶς ἐλευθερία εἶναι νά κάνεις ὅτι θέλεις ἀρκεῖ νά μή βλάψης τόν ἄλλο, εἶναι ἐλεύθερα τα δημοκρατικά καθεστῶτα, τή στιγμή πού ὁ κάθε φιλήσυχος ἄνδρας, γέρος, γυναῖκα, παιδί, κινδυνεύει νά δολοφονηθεῖ ἀπό λογῆς λογῆς κλέφτες καί ψυχοπαθεῖς δράκους πού γεμίζουν τίς φιλελεύθερες κοινωνίες σας καί δέν εἶναι ἐλεύθερος ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός ὅπου κινδυνεύουν μόνον οἱ παράνομοι ἐγκληματίες καί ὁ ὑπόλοιπος λαός ζῆ ἥσυχος, ἤρεμος καί ἀσφαλής, ἐλεύθερος νά δημιουργήση;

Ποῦ εἶναι λοιπόν ὁ σεβασμός γιά τήν ζωή τῶν ἀτόμων στίς δημοκρατίες; Στήν ἐλευθερία τοῦ νά γίνη τό παιδί σου χαπάκιας; Ποιός σέβεται τήν ζωή τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων περισσότερο, ἡ δημοκρατία, πού ἐπιτρέπει στήν ἐποχή μας νά ὑπάρχουν γέροντες πού ζητιανεύουν ρακένδυτοι στούς δρόμους καί ἄνθρωποι πού ψάχνουν σέ σκουπίδια γιά φαΐ καί τό βράδυ κοιμῶνται στούς ὑπονόμους ἤ στά παγκάκια καί μάλιστα ὅλα αὐτά σέ χῶρες πάμπλουτες ὅπως ἡ Γαλλία καί ἡ Ἀμερική! Ἡ ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός πού πρίν πενήντα χρόνια ἔστελνε καί τόν τελευταῖο Γερμανό σέ

διακοπές μέ κρουαζιερόπλοια σέ σημεῖο τέτοιο πού νά παρακαλέσει ὁ Ἄγγλος Ὑπουργός Ἐργασίας τήν κυβέρνηση τοῦ Ράϊχ νά μήν σταθμεύουν τά κρουαζιερόπλοια μέ τούς ἐργάτες στά Ἀγγλικά λιμάνια γιατί οἱ Ἄγγλοι ἐργάτες ἐξεγείροντο!!

Εἶπαν βάρβαρη τή ναζιστική Γερμανία τοῦ ἀναγεννημένου Μπάϋρώϋτ, τῶν Στράους, Ἔκ, Πφίτσνερ, Μπρέκερ, Ρίφενσταλ, Γύνγκερ, τῶν 6.500 ὀρχηστρῶν μέσα σέ 6χρόνια, οἱ ὀπαδοί τοῦ Μπρέχτ, τοῦ Ἔρνστ, τοῦ Φασμπίντερ καί τοῦ Σαίνμπεργκ καί τόσων ἄλλων Ἑβραϊκῶν καί ἑβραιοειδῶν ἀποβρασμάτων τῆς τέχνης.

Οὐδέποτε στήν ἱστορία δέν ἔγιναν μέσα σέ τόσο λίγο χρόνο τόσα μεγάλα καί πολλά πολιτιστικά ἔργα, τόσα σχολεῖα, τόσα νοσοκομεῖα, τόσοι δρόμοι, τούς ὁποίους ἀκόμη καί σήμερα ζηλεύει ὅλος ὁ κόσμος, τόσες βιομηχανίες (καί δέν ἀναφέρομαι στίς πολεμικές), οὐδέποτε ἔγιναν τόσα ἔργα εἰρήνης ὅσα ἔγιναν στά λίγα χρόνια, πού ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός μετέτρεψε τή Γερμανία σέ ναό τῶν Μουσῶν καί ἐργαστήρι τοῦ Ἡφαίστου συγχρόνως.

Γιά νά ἔλθουμε ἔτσι στό πιό σημαντικό ἀπό τά θέματα πού θίξαμε. Στό πολεμοχαρές ἤ ὄχι τοῦ ναζισμοῦ. Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ σέ ὁμιλία του στό Σπορτπαλάστ στίς 30 Ἰανουαρίου τοῦ 1942 εἶπε ὅτι «Ἐάν δέν ἤρχετο ὁ πόλεμος αὐτός, ἐπί αἰῶνας θά ὡμίλουν διά τήν ἐποχή μας, δι' ὅλους ἡμᾶς καί δι' ἐμέ ὡς δημιουργούς μεγάλων εἰρηνικῶν ἔργων. Ἀλλ' ἐάν ὁ Μίστερ Τσῶρτσιλ δέν κατόρθωνε νά ἐξαπολύση τόν πόλεμον τοῦτον, ποῖος θά ὡμίλη περί αὐτοῦ;»
(«Ο ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ ΕΙΣ ΣΠΟΡΤΠΑΛΑΣΤ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ» ἐκδόσεις Χρυσῆ Αὐγή).

Σέ ἐρώτηση πού ἔκανα σέ δεξιό δημοκράτη γιατί τά σκληρά μέτρα τοῦ στρατοῦ κατοχῆς στήν Ἑλλάδα θεωροῦνται ἔργο τῶν ναζί καί ὄχι τῶν Γερμανῶν, ἐνῶ τά ἐγκλήματα τῶν Ἄγγλων στή Κύπρο ἀποδίδονται στούς Ἄγγλους καί ὄχι στούς δημοκράτες κατ' ἀναλογίαν, μοῦ ἀπήντησε ὅτι δέν ταιριάζουν μέ τήν ἰδεολογία τῆς δημοκρατίας ἐνῶ ταιριάζον μέ αὐτή τοῦ ναζισμοῦ!! Πόσο πολύ ἀρέσκονται οἱ ἄνθρωποι στόν στρουθοκαμηλισμό! Νόμιζαν ὅτι μέ τό νά ἀρνηθοῦν μία πραγματικότητα, αὐτή παύει καί νά ὑπάρχει!

Πολεμοχαρεῖς δέν εἶναι οἱ ἐθνικοσοσιαλισταί, δηλαδή οἱ συνειδητοποιημένοι Ἄριοι. Πολεμοχαρεῖς εἶναι ὑπανθρωπικοί λαοί πού δέν ἔχουν ἄλλου εἴδους πολιτιστική ἔκφραση, ὅπως οἱ Ζουλού καί οἱ Ἀπάτσι. Οἱ συνειδητοποιημένοι Ἄριοι εἶναι φιλοπόλεμοι.

Καί εἶναι φιλοπόλεμοι ἀκριβῶς ἄλλο τόσο, ὅσο εἶναι φιλειρηνικοί. Κι αὐτό γιατί ὁ Ἄριος ἀγαπᾶ τήν Ζωή μέ ὅλες της τίς πτυχές. Πόλεμος καί εἰρήνη τοῦ δίνουνν τήν εὐκαιρία νά ἐκφράση τό πλούσιο περιεχόμενο του. Ἔχει τόσους πολλούς τρόπους νά δημιουργῆ «πολεμικά» μέσα στήν εἰρήνη καί τό ἀπέδειξε δημιουργώντας τήν Ἀρχαία Ἑλλάδα, τήν Ἀναγέννηση, τόν Γερμανικό Ρομαντισμό καί γενικά τόν πολιτισμό πού κυριαρχεῖ ἀκόμα καί σήμερα στόν πλανήτη.

Ἕναν πολιτισμό πού μαῦροι καί κίτρινοι μέ ζῆλεια προσπαθοῦν νά ἀπορροφήσουν ἤ νά μιμηθοῦν.

Ὁ Ἄριος ἀγαπᾶ τήν Ζωή, δέν φοβᾶται ὅμως τόν θάνατο καί δέν περιμένει ἀμοιβές καί τιμωρίες μετά ἀπό αὐτόν. Ἀντίθετα ὅμως αὐτοί πού ἀρνοῦνται τή ζωή, πού θεωροῦν τή σάρκα φυλακή τῆς ψυχῆς, πού λατρεύουν Θεούς ἐκτός τοῦ κόσμου τούτου, αὐτοί φοβοῦνται τόν θάνατο χίλιες φορές περισσότερο. Αὐτοί ἀγωνιοῦν γιά τό τομάρι τους καί γιά τά ἐπίγεια ἀγαθά τῆς ζωῆς, αὐτοί οἱ αἰώνιοι Καρχηδόνιοι, πού κόβουν τά μέλη τῶν νεκρῶν γιά νά στολίσουν τίς ζῶνες τους, αὐτοί οἱ πραγματικοί βάρβαροι, οἱ ὑπάνθρωποι χρηματάνθρωποι!

DELENDA CARTHAGO!

Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΦΥΠΝΙΖΕΤΑΙ

«Σήκωσαν κεφάλι καί στήν Γαλλία οἱ Νεοφασίστες». Αὐτός εἶναι ὁ τίτλος ἐκτενοῦς ἀνταποκρίσεως τῆς ἐφημερίδας «τό Βῆμα» ἀπό τό Παρίσι. Καί συνεχίζει: «Οἱ δημοτικές ἐκλογές στήν μικρή πόλη τοῦ Ντρέ συνένωσαν τήν Δεξιά μέ τούς νεοφασίστες κάτω ἀπό τήν ὀμπρέλα ἑνός συνθήματος: Νά φύγουν οἱ ξένοι – ὅλοι οἱ μελαμψοί – ἐργάτες».

Θρῆνος καί ὀδυρμός λοιπόν γιά τούς ἀστικομαρξιστές μετά τήν συνεχιζόμενη ἄνοδο τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου, πού συγκέντρωσε τό 17% τῶν ψήφων στίς δημοτικές ἐκλογές τοῦ Ντρέ καί προκάλεσε τήν πτῶσι ἑνός ὀχυροῦ τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ ὑποψήφιος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου στό Ντρέ, στίς βουλευτικές ἐκλογές τοῦ 1978 εἶχε συγκεντρώσει τό 2% ἐνῶ στίς περιφερειακές τοῦ 1982 τό 13%. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου Ζάν Μαρί Λεπέν ἐξελέγη τόν περασμένο Μάρτιο δημοτικός σύμβουλος σέ ἕνα καθαρά ἐργατικό διαμέρισμα τῶν Παρισίων μέ ποσοστό 12%.

Ἀξιοσημείωτο εἶναι τό ὅτι σέ ἐργατικούς πληθυσμούς, πού ἦσαν ἀνέκαθεν θύματα τῆς δημαγωγίας ἐκ μέρους τῶν μαρξιστῶν, τό Ἐθνικό Μέτωπο σημειώνει μεγάλες ἐπιτυχίες. Καί αὐτό ἀνησυχεῖ ἰδιαίτερα τούς κομματάρχες τῆς ἀριστερᾶς, ὄχι βεβαίως ἀπό ἐνδιαφέρον πρός τούς ἐργάτες ἀλλά διότι βλέπουν νά τούς ἐγκαταλείπει ἡ ἐκλογική τους πελατεία. Γιά νά ἀντιμετωπίσουν τό πρόβλημα μελετοῦν τό θέμα τῆς χορηγήσεως δικαιώματος ψήφου στούς ἐγχρώμους καί τήν λήψη ἀκόμη εὐνοϊκότερων μέτρων, ὥστε νά ἐπιτευχθῆ ἡ συγχώνευσή τους μέ τόν λευκό πληθυσμό. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἡ ἀστική δεξιά, ἡ ὁποία φέρει τεράστιες εὐθύνες, διότι ἐπί τῶν κυβερνήσεών της εἶχε ἀρχίσει ἡ μετανάστευση τῶν ἐγχρώμων, παρουσιάζεται ὡς μετανοοῦσα καί ἐπιζητεῖ τήν ἐκλογική συνεργασία μέ τό Ἐθνικό Μέτωπο.

Μαζί μέ τήν ἀμφισβήτηση τῶν εὐδαιμονιστικῶν ἀξιῶν τῆς δημοκρατίας, τήν ἀπόρριψη τοῦ μαζοποιητικοῦ συστήματος καί τήν ἀνάγκη γιά ἀνανέωση, ὁ Γαλλικός λαός ἔχει πλέον ἀρχίσει νά συνειδητοποιῆ ἕναν ἄμεσο καί σοβαρό κίνδυνο πού τόν ἀπειλεῖ: τήν εἰσβολή τῶν ἐγχρώμων, οἱ ὁποῖοι ἀριθμοῦν περίου 5 ἑκατομμύρια. Πέραν τῆς ἀνεργίας καί τῆς οἰκονομικῆς κρίσης πού προκαλοῦν, ἀπειλοῦν τήν ἴδια τήν ὀντότητα τῆς λευκῆς φυλῆς. Οἱ λευκοί ἔχουν ἤδη ἀρχίσει νά αἰσθάνωνται σάν ξένοι στόν τόπο τους. Ὅταν παλαιότερα ἄκουγαν ἀπό τό ραδιόφωνο μέ

εὐχαρίστηση τούς κακόγουστους ἤχους τῆς νέγρικης μουσικῆς δέν τό περίμεναν ὅτι κάποτε τό γειτονικό τους σπίτι θά κατοικεῖτο ἀπό νέγρους. Τώρα ἀντιλαμβάνονται ὅτι τά πράγματα δέν εἶναι τόσο ἀστεῖα καί ἀκίνδυνα ὅσο φαινόντουσαν. Οἱ ἔγχρωμοι παίρνουν τίς θέσεις ἐργασίας καί οἱ λευκοί μπαίνουν στούς καταλόγους τῆς ἀνεργίας. Τά ἤθη καί ἡ ἐγκληματικότητα τῶν ἐγχρώμων ἔχουν ὑποβαθμίσει καί ἔχουν κάνει τήν ζωή ἐπικίνδυνη. Τό χειρότερο ὅμως εἶναι οἱ ἐπιμειξίες πού μπορεῖ μέν πρός τό παρόν νά γίνωνται σέ περιορισμένη ἔνταση ἀλλά ἄν συνεχισθοῦν θά μετατρέψουν μελλοντικά τήν Γαλλία σέ χώρα νεγροειδῶν.

Δέν εἶναι μόνη ἡ Γαλλία, πού ἀντιμετωπίζει τό πρόβλημα τῶν ἐγχρώμων. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Ὀλλανδία καί ἡ Γερμανία βρίσκονται καί αὐτές στήν πρώτη σειρά τῶν προβληματικῶν χωρῶν. Ἡ πολιτική τῶν κυβερνήσεών τους πού ἐπέτρεψαν τήν ἀθρόα μετανάστευση τῶν ἐγχρώμων, φέρνει τώρα τούς καρπούς της.

Μετά τήν πνευματική νεγροποίηση πού ἀκολούθησε τήν νίκη τῶν συμμάχων ἐπί τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας, ἔρχεται καί ἡ φυλετική νεγροποίηση γιά νά ὁλοκληρώση τό κακό. Εἶχε στρωθῆ ἤδη ἐδῶ καί δεκαετίες τό χαλί γιά τήν ἀδιαμαρτύρητη εἴσοδο τῶν ἐγχρώμων. Στά ψευτοανθρωπιστικά κηρύγματα, τήν μηδενιστική κουλτούρα καί τούς ἀποχαυνωτικούς ρυθμούς τῆς ντίσκο ἦρθε σάν ἁρμονικό συμπλήρωμα ἡ παρουσία τῶν νέγρων. Χρειάστηκε νά προηγηθῆ τό ὀλίσθημα τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καί τοῦ τρόπου ζωῆς γιά νά γίνη ἀποδεκτή ἡ παρουσία τῶν ἀποκρουστικῶν σκουρόχρωμων μορφῶν.

Μία ἀχτίδα φωτός ὅμως ἀρχίζει νά διαφαίνεται. Παρ' ὅλες τίς ἐπί δεκαετίες συνεχεῖς πλύσεις ἐγκεφάλου, οἱ εὐρωπαῖοι μπροστά στήν ἄβυσσο τῶν συσσωρευμένων προβλημάτων ἀναζητοῦν τήν λύση ἀπό τούς ἐκφραστές τῆς φυσικῆς ἰδεολογίας τῆς λευκῆς φυλῆς, τούς ἐθνικοσοσιαλιστές. Μέσα ἀπό τήν πνευματική καί φυλετική ἀλλοτρίωση, πού μαστίζει τήν Εὐρώπη, μοναδικό καταφύγιο ἀποτελεῖ ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός. Τά ὑλιστικά ἰδανικά μέ τά ὁποῖα τρέφει ἐπί τόσα χρόνια τούς εὐρωπαίους ἡ σιωνιστική προπαγάνδα, ραγίζουν μπροστά στό βάρος τῆς πραγματικότητος, στόν φόβο ὅτι ἡ Εὐρώπη μεταβάλλεται σέ ἐκτροφεῖο μαύρων καί μογγόλων. Τίθεται πλέον φρένο στό κατρακύλισμα τοῦ Εὐρωπἄκοῦ πολιτισμοῦ, πού ἀναζητᾶ τίς παλιές του πυξίδες γιά νά ἀποφύγη τό ὁριστικό ναυάγιο.

Ἡ ἄνοδος τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν κινημάτων ἔχει θορυβήσει τούς ἡγέτες τοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου πού βλέπουν ὅτι οἱ καταστρεπτικές συνέπειες τῶν ἔργων τους συνεχῶς θά γίνωνται ἐμφανέστερες καί οἱ ἀντιδράσεις θά αὐξάνωνται. Ἔτσι ἡ ὁμάδα τῶν σοσιαλιστῶν βουλευτῶν τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου ζήτησε τήν λήψη μέτρων ἀπό τά κράτη τῆς ΕΟΚ γιά νά ἀποτραπῆ ἡ ἀναβίωση τοῦ ναζισμοῦ καί τοῦ ρατσισμοῦ. Σέ νέα ἀστυνομικά μέτρα ἀναγκάζεται νά καταφεύγη τό σιωνιστικό κατεστημένο γιά νά ἀποτρέψη τήν διάδοση τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν ἰδεῶν, στίς ὁποῖες ἐνστικτωδῶς καταφεύγουν ὅλο καί περισσότεροι Εὐρωπαῖοι. Τά μέτρα ἀποκοιμισμοῦ τῶν μαζῶν ἀρχίζουν νά μήν ἀποδίδουν. Ὁ ἐκφυλισμός, ὁ ἀτομικισμός, ὁ εὐδαιμονισμός καί ἡ περιφρόνηση τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν πού μεθοδικά καλλιεργεῖται μεταπολεμικά, φαίνεται ὅτι δέν εἶναι σέ θέση νά ἀνακόψουν τό ρεῦμα πρός τήν συνειδητοποίηση.

Θά μεταβληθῆ μήπως ἡ Γῆ σέ πλανήτη τῶν πιθήκων κατά τά σχέδια τῶν Ἑβραίων; Θά προστεθῆ στόν πνευματικό ἐκφυλισμό καί ὁ βιολογικός; Μπροστά στόν κίνδυνο ἀφανισμοῦ τῆς λευκῆς φυλῆς μέσα στήν πλημμυρίδα τῶν ἐγχρώμων, ἀπαιτεῖται ἡ ἄμεση ἀπομάκρυνση ὅλων τῶν ἀφροασιατῶν ἀπό τά λευκά κράτη. Διότι διαφορετικά τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος προμηνύεται κυριολεκτικά μαῦρο.

ΜΙΛΤΩΝ ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Ὅποιος δέν ἔχει τό θάρρος νά ὑπερασπίση τήν πατρίδα του, τή γεννιά του, τή ράτσα του, τόν πολιτισμό του, τήν νεολαία του, τήν δύναμη τοῦ αὔριο, εἶναι καί θά μείνη πάντα ἕνας σκλάβος.

Ἀφοῦ τό σύστημα ἀποδείχθηκε ἀνίκανο νά ὑπερασπιστῆ ὅτι πιό ἱερό ὑπάρχει στόν ἔνδοξο λαό μας, ἀφοῦ ἐπέτρεψε νά εἰσβάλλει παντοῦ ὁ χειρότερος κομμουνιστικός ὑπόκοσμος καί νά ὑπονομέψει τό ἴδιο τό κράτος καί τήν ἔννομη τάξη, διαβρώνοντας μέ τά γουρούνια του ἀκόμα καί τίς γραμμές τῆς ἀστυνομίας τοῦ στρατοῦ καί κάθε ὑπεύθυνης θέσης,

ΕΜΕΙΣ

κληρονόμοι ἑνός δοξασμένου παρελθόντος, γεννημένοι μαχητές κι ἀποφασισμένοι να μήν πεθάνουμε σκλάβοι, ἀποφασίσαμε νά ὑπερασπίσουμε τήν πατρίδα μας καί τόν πολιτισμό μας, ἀρχίζοντας ἕναν ἱερό ἀγώνα ἐνάντια στή κομμουνιστική τρομοκρατία καί τήν ἀστική διαφθορά. Ἕναν ἱερό ἀγώνα γιά...

ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ καί ΛΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ

πύκνωσε τίς γραμμές μας, δῶσε καί ἐσύ τή Μάχη τῆς Ἐλευθερίας.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ